

Í leikskóla er gaman

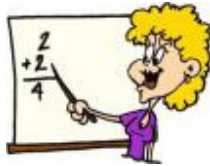
Í leikskóla er gaman,
þar leika allir saman.
Leika úti og inni
og allir eru með.

Hnoða leir og lita,
þið ættuð bara að vita
hvað allir eru duglegir
í leikskólanum hér.

Lag: Göllavísur.

Það er leikur að læra

Það er leikur að læra,
leikur sá er mér kær,
að vita meira og meira,
meira í dag en í gær.

Þjallan hringir, við höldum
heim úr skólanum glöð,
prúð og frjálsleg í fasi,
fram nú allir í röð.

Lag: Þýskt.
Ljóð: Guðjón Guðjónsson.

Datt í kolakassann

(Nöfn barnanna sett í eyðurnar).

..... datt í kolakassann
hæfadderí, fadderall-all-a.
Vinnukonan átti að passa hann
hæfadderí, fadderall-all-a.

Viðlag 1:

Ef hún mamma vissi það
þá yrði hún alveg steinhissa.

Hæfadderí, hæffadera,
hæfadderí fadderall-all-a.

Viðlag 2:

Hvað ert þú að gera hér?
Snáfaðu heldur heim með mér.
Hæfadderí, hæffadera,
hæfadderí fadderall-all-a.

Nafnavísa.

(Nöfn barnanna sett í eyðurnar).

.... dansar á pallinum,
en skellihlær.
.... er á sokkunum
og datt í gær.
.... keyrir bíl með í
og kastar bolta til

Fiskalagið

Nú ætlum við að syngja um fiskana
tvo
sem ævi sína enduðu í netinu svo.
Þeir syntu og syntu og syntu um allt,
en mamma þeirra sagði: "vatnið er
kalt".
.:;Baba búbú baba bú.:;
Þeir syntu og syntu og syntu um allt
en mamma þeirra sagði: "vatnið er
kalt".

Annar hét Gunnar er hinn hét Geir,
þeir voru pínulitlir báðir tveir.
Þeir syntu og syntu og syntu um allt
en mamma þeirra sagði: "vatnið er
kalt".
.:;Baba búbú baba bú.:;
Þeir syntu og syntu og syntu um allt

en mamma þeirra sagði: "vatnið er kalt".

Draugalagið

Nú skulum við syngja um draugana tvo sem ævi sína enduðu í myrkrinu svo. Þeir svifu og svifu og svifu um allt, en mamma þeirra sagði: "myrkrið er svart."

::: Baba búbú baba bú :::

Þeir svifu og svifu og svifu um allt en mamma þeirra sagði: "myrkrið er svart".

Annar hét Gunnar og hinn hét Geir, þeir voru pínulitlir báðir tveir. Þeir svifu og svifu og svifu um allt en mamma þeirra sagði: "myrkrið er svart".

::: Baba búbú baba bú :::

Þeir svifu og svifu og svifu um allt en mamma þeirra sagði: "myrkrið er svart".

Um landið bruna bifreiðar.

Um landið bruna bifreiðar, bifreiðar, bifreiðar,
með þeim við skulum fá oss far og ferðast hér og þar.
Ba-bú, ba-bú,
tra-la, la, la, la, la, la.

Um loftin fljúga flugvélar, flugvélar, flugvélar,
með þeim við skulum fá oss far og ferðast hér og þar.

Viðlag:

Um höfin sigla skúturnar, skúturnar, skúturnar,
með þeim við skulum fá oss far og ferðast hér og þar.

Viðlag:

Lag og ljóð: Magnús Pétursson.

Stóra brúin.

Stóra brúin fer upp og niður,
upp og niður, upp og niður,
stóra brúin fer upp og niður,
allan daginn.

Bílarnir aka yfir brúna,
yfir brúna, yfir brúna.
Bílarnir aka yfir brúna,
allan daginn.

Skipin sigla undir brúna,
undir brúna, undir brúna.
Skipin sigla undir brúna,
allan daginn.

Flugvélar fljúga yfir brúna,
yfir brúna, yfir brúna.
Flugvélar fljúga yfir brúna,
allan daginn.

Fiskarnir synda undir brúna,
undir brúna, undir brúna.
Fiskarnir synda undir brúna,
allan daginn.

Fuglarnir fljúga yfir brúna,
yfir brúna, yfir brúna.

Fuglarnir fljúga yfir brúna,
allan daginn.

Börnin ganga yfir brúna,
yfir brúna, yfir brúna.
Börnin ganga yfir brúna,
allan daginn.

Eniga- meniga

Eniga - meniga
allir rövla um peninga
Súkkadí - púkkadí
kaupa meira fínerí
kaupæði - málæði
er þetta ekki brjálæði

Eitthvað fyrir alla
konur og kalla
krakka með hár
og kalla með skalla
Eitthvað fyrir krakka
káta krakkalakka
sem kostar ekki neitt
þú krækir bara í pakka
eða fyndinn frakka
eða feitan takka

Eniga - meniga
ég á enga peninga
súkkadí - púkkadí
en ég get sungið fyrir því
sönglandi raulandi
með garnirnar gaulandi

Eitthvað fyrir alla
konur og kalla
krakka með hár
og kalla með skalla
Eitthvað fyrir krakka
káta krakkalakka
sem kostar ekki neitt

þú krækir bara í pakka
eða fyndinn frakka
eða feitan takka

Lag og texti: Ólafur Haukur Símonarson

Hver var að hlæja?

Hver var að hlæja,
þegar ég kom inn?
Kannski það hafi verið kötturinn?

::: Jæja, nú jæja, látum hann hlæja.
Kannski hann hlæi ekki í annað sinn.
:::

Dúkkann hennar Dóru

Dúkkann hennar Dóru
var með sótt, sótt, sótt.
Hún hringdi og sagði lækni að
koma fljótt, fljótt, fljótt.
Læknirinn kom með sína tösku og
sinn hatt.
Hann bankaði á hurðina ratatatatt.

Hann skoðaði dúkkuna og hristi haus.
Hún strax skal í rúmið og ekkert raus.
Hann skrifaði á blað hvaða pillu hún
skildi fá.
Ég kem aftur á morgun ef hún er enn
veik þá.

Breskt lag. Þýðing María B: Johnson

Ég langömmu á.

Ég langömmu á sem að létt er í lund.
Hún leikur á gítar hverja einustu stund.

Í sorg og í gleði hún leikur sitt lag,
jafnt sumar sem vetur, jafnt nótt sem dag.

Dag einn er kviknað í húsinu var,
og brunaliðsbíllinn kom æðandi að,
eldurinn logaði um glugga og göng,
sat sú gamla uppi á þaki og spilaði og söng.

Á sandi.

::: Á sandi byggði heimskur maður hús:::
og þá kom steypiregn.
::: Og þá kom steypiregn og vatnið óx og óx:::
og húsið á sandinum féll.

:::Á bjargi byggði hygginn maður hús:::
og þá kom steypiregn.
::: Og þá kom steypiregn og vatnið óx og óx:::
og stóð

húsið á
bjargi
fast.

Allir hafa eitthvað til að ganga á

Allir hafa eitthvað til að ganga á.
Teygðu fram löppina og lof mér að sjá.

Fíllinn hefur feitar tær, ljónið hefur loppur tvær,
músin hefur margar smáar, en ormurinn hefur ansi fáar.

Allir hafa eitthvað til að ganga á.
Teygðu fram löppina og lof mér að sjá.

Fiskurinn hefur fína ugga,
flóðhesturinn engan skugga,
krókódíllinn kjaftinn ljóta, sá er klár að láta sig fljóta.

Allir hafa eitthvað til að ganga á.
Teygðu fram löppina og lof mér að sjá.

Á vængjunum fljúga fuglarnir, á fótunum ganga trúðarnir,
á hnúunum hendast aparnir, á rassinum leppalúðarnir.

Allir hafa eitthvað til að ganga á.
Teygðu fram löppina og lof mér að sjá.

Lag og ljóð: Ólafur Haukur Símonarson.

Kanntu brauð að baka?

Kanntu brauð að baka?
Já, það kann ég.
Svo úr því verði kaka?
Já, það kann ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu mat að sjóða?
Já það kann ég.
Og gestum heim að bjóða?
Já það kann ég.
Ertu nú alveg viss um ?
Já það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu ber að tína?
Já það kann ég.
Og stoppa í sokka fína?
Já það kann ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig ?

Kanntu að sjóða fiskinn?
Já það kann ég
Og færa hann upp á diskinn?
Já það kann ég.
Ertu nú alveg viss um ?
Já það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Sjáðu hér er hringur.
Ég set hann á þinn fingur.
Já það vil ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig.

Prestinn mun ég panta.
Já það vil ég.
Því hann má ekki vanta.
Nei það skil ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já það er ég .
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Siggi fór í bæinn.

Siggi fór í bæinn og Siggi fór í búð.
Siggi sat á torginu og var að borða snúð.
Þá kom löggumann og hirti hann
og stakk honum oní rassvasann.

Strætisvagninn.

Hjólin á strætó snúast hring,
hring, hring,

hring, hring, hring, - hring, hring,
hring,
hjólin á strætó snúast hring, hring,
hring,
út um allan bæinn.

Dyrnar á strætó opnast út og inn,
út og inn, út og inn,
dyrnar á strætó opnast út og inn,
út um allan bæinn.

Peningarnir í strætó segja kling,
kling, kling,
kling, kling, kling, kling, kling, kling,
peningarnir í strætó segja kling,
kling, kling,
út um allan bæinn.

Flautan í strætó segir bíbb, bíbb,
bíbb,
bíbb, bíbb, bíbb, bíbb, bíbb, bíbb,
Flautan í strætó segir bíbb, bíbb,
bíbb,
útum allan bæinn.

Fólkið í strætó það talar, talar, talar,
talar, talar, talar, talar, talar, talar,
Fólkið í strætó það talar, talar, talar,
út um allan bæinn.

Krakkarnir í strætó segja uh, uh, uh,
uh, uh, uh, uh,uh, uh,
krakkarnir í strætó segja uh, uh, uh,
út um allan bæinn.

Reiði karlinn í strætó segir opna að
aftan, opna að aftan, opna að aftan,
Reiði karlinn í strætó segir opna að
aftan
út um allan bæinn.

Bílstjórinn í strætó segir ssh, ssh,
ssh,
ssh, ssh, ssh, ssh, ssh, ssh,

Bílstjórinn í strætó segir ssh, ssh, ssh,
út um allan bæinn.

Flautan á strætó segir bíbb,bíbb,bíbb,
bíbb,bíbb,bíbb,bíbb,bíbb,bíbb
Flautan á strætó segir bíbb,bíbb,bíbb
útum allan bæinn.

Myndin hennar Lísu

Gult fyrir sól, grænt fyrir líf
grátt fyrir þá sem sem reka menn út í
stríð.
Hvítt fyrir börn, sem biðja um frið,
biðja þess eins að mega lifa eins og við.
Er ekki jörðin fyrir alla.

Taktu þér blað, málaðu á það
mynd þar sem allir eiga öruggan stað.
Augu svo blá, hjörtu sem slá,
hendur sem fagnar halda frelsinu á.
Þá verður jörðin fyrir alla.

Upp, upp

Upp, upp, upp á fjall,
upp á fjallsins brún.
Niður, niður, niður, niður,
alveg niður á tún.

Göngum, göngum.

Göngum, göngum,
göngum upp í gilið
gljúrabúann til að sjá.
Þar á klettasyllu
svarti krummi
sínnum börnum liggur hjá.

Ljóð: Þórður Kristleifsson.

Við erum söngvasveinar.

::: Við erum söngvasveinar á
leiðinni' út í lönd:::
leikum á flautu, á skógarhorn, á
skógarhorn,
leikum á flautu, fiðlu' og skógarhorn.
Og við getum dansað, hoppersassa,
hoppersassa, hoppersassa,
og við getum dansað, hoppersassa,
hoppersassa.

Þýðandi: Þorsteinn Valdimarsson.

Ég á gamla frænku.

Ég á gamla frænku sem heitir
Ingeborg
við eftir henni hermunum er hún gengur
niður' á torg.

Og svo sveiflast fjöðrin og fjöðrin
sveiflast svo,
og svo sveiflast fjöðrin og fjöðrin
sveiflast svo.

Vísa eitt endurtekin.

Og svo sveiflast hatturinn....

Vísa eitt endurtekin.

Og svo sveiflast sjalið...

Vísa eitt endurtekin.

Og svo sveiflast karfan....

Vísa eitt endurtekin.

Og svo sveiflast pilsíð....

Vísa eitt endurtekin.

Og svo sveiflast frænkan.....

Leiklýsing:

Börnin leika það sem þau syngja, herma eftir hreyfingum viðkomandi hluta.

Palli var einn í heiminum.

Ég þekki lítinn labbakút,
sem langaði til að stelast út.
Á litlu tánum læddist einn,
en langaði ekki að vekja neinn.
∴: Ha, ha, ha, trúðu mér,
Palli var einn í heimi hér. ∴:

Út á götu æddi hann,
og ekki nokkurn þar hann fann.
Suður í búð hann síðan gekk
og súkkulaðimola fékk.
∴: Ha, ha, ha, trúðu mér,
Palli var einn í heimi hér. ∴:

Lag: Búkolla í Bankastræti.

Það er gott að vera.

Það er gott að vera sem gleðin býr
Þar sem gerast sögur og ævintýr
Svona er veröldin okkar
Sem laðar og lokkar
Svo ljúf og hýr.

Lítill heimur ljúfur hýr
Lítill heimur ljúfur hýr
Lítill heimur ljúfur hýr

Apinn

Það var einu sinni api
í ofsa góðu skapi.
Hann vildi ekki grautinn
en fékk sér banana.
Bananana, (smell, smell),
bananana, (smell, smell).
Bananana, bananana, bananana
(smell, smell)

Faðir Abraham.

Faðir Abraham
og hans synir.
Og hans synir,
faðir Abraham.
Og þeir átu kjöt
og þeir drukku öl
og þeir skemmtu sér mjög vel.

Hægri hönd, (slá í takt)
vinstri hönd,
hægri fótur,
vinstri fótur,
höfuðið með,
búkurinn með.

(Fyrri vísan endurtekin).

Fimm snúðar í bakaríi

Fimm kanelsnúðar í bakaríi,
stórir og mjúkir með glassúri.
Í vasa sínum pening hún Hjördís
fann,
keypti kanelsnúð og fór með hann.

Nafn þess sem finnur pening í vasa
breytist eftir því sem þáttakendur
ganga framhjá snúðasalanum.
Endurtekið þar til enginn er eftir.

(Hægt að syngja við lagið Fíllaleiðangur)

Það búa litlir dvergar.

Það búa litlir dvergar í björtum dal,
á bak við fjöllin háu í skógarsal.
byggðu hlýjan bæinn sinn,
brosir þangað sólin inn.
Fjöllin enduróma allt þeirra tal.

Lag: Þýskt.

Íslensk þýðing: Þórður Kristleifsson.

Ég heyri þrumur.

::: Ég heyri þrumur :::
::: Heyrir þú :::
::: Droparnir detta :::
::: Ég er gegnblautur :::

Vögguvísa.

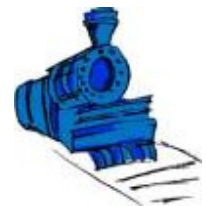
Dvel ég í draumahöll
og dagana lofa.
Litlar mýs um löndin öll
liggja nú og sofa.
Sígur ró á djúp og dal
dýr í hvílu ganga.
Einnig sofna skolli skal
með skottið undir vanga.

Fimmeyringurinn.

Ef að nú hjá pabba einn fimmeyring
ég fengi,
fjarskalega hrifin og glöð ég yrði þá.
Ég klappa skildi pabba og kyssa vel
og lengi
og kaupa síðan allt sem mig langar til
að fá.

Fyrst kaupi ég mér brúðu, sem leggur
aftur augun,
og armbandsúrið fína af fallegustu
gerð.
Og af því hvað hún mamma er orðin
þreytt á taugum,
þá ætla ég að kaupa bíl í hverja
sendiferð.

Hjólhest og járnbraut ég ætla að gefa
Geira,
gríðarstóra flugvél ég kaupi fyrir
Finn.
Svo kaupi ég mér döðlur og
súkkulaði og fleira,
og síðan skal ég gefa pabba allan
afganginn.

Mamma borgar.

Á kaupmanninn rétt við búðarborðið
svo brosfögur horfði Stína:
“Ég ætlaði bara að kaupa klæði
í kjól á brúðuna mína”.

“Og hvaða lit viltu, ljúfan” sagði hann
“ á litlu brúðuna þína”?
“Hvað, auðvitað rauðan, já ósköp
rauðan”,
með ákafa svaraði Stína.

Hann brosandí fór og klippti klæðið.
“Hvað kostar það”? spurði Stína.
“Einn koss”, hann svaraði, “kostar
klæðið
í kjól á brúðuna þína”.

Í búðinni glumdi við gleðihlátur,
er glaðlega svaraði Stína:
“Hún mamma kemur í bæinn bráðum
og borgar skuldina mína”.

Ljóð: Sigurður Júl. Jóhannesson.

Dvergar úr björgunum.

Einn lítill,
tveir litlir,
þrjú litlir dvergar,
fjórir litlir,
fimm litlir,
sex litlir dvergar,
sjö litlir,
átta litlir,
nú litlir dvergar,
tíu litlir dvergar
í hömrum.

Baggalútur.

Hvað kanntu að vinna,
Baggalútur minn?
Þráðarkorn að spinna
og elta lítið skinn.
Kveikja ljós og sópa hús,
bera inn ask og fulla krús
og fara fram í eldhús.

Ein stutt, ein löng.

Ein stutt, ein löng,
hringur og stöng.
Og flokkur sem spilaði og söng.
Köttur og mús og sætt lítið hús.
Sætt lítið hús og köttur og mús.
Ein stutt, ein löng,
hringur á stöng.
Og flokkur sem spilaði og söng.

Ein stutt, ein löng,
hringur og stöng.
Og flokkur sem spilaði og söng.
Penni og gat og fata sem lak.
Fata sem lak og penni og gat.
Ein stutt, ein löng,
hringur og stöng.
Og flokkur sem spilaði og söng.

Ein stutt, ein löng,
hringur og stöng.
Lítill og stór, feitur og mjór.
Feitur og mjór, lítill og stór.
Ein stutt, ein löng,
hringur og stöng.
Og flokkur sem spilaði og söng.

Súrmjólk í hádeginu

Ég er bara fimm ára
og kenna á því fæ.
Klukkan sjö á morgnana
er mér dröslað niður í bæ.
Enginn tekur eftir því
þó heyrst lítið kvein
því mamma er að vinna
en er orðin allt of sein.

Viðlag:

Súrmjólk í hádeginu
og Seríos á kvöldin.
Mér er sagt að þegja
meðan fréttatíminn er.
Súrmjólk í hádeginu
Seríos á kvöldin.
Hún mamma er svo stressuð
en þó mest á sjálfri sér.

Svo inn á dagskólann
mér dröslað er í flýti.
Mig sárverkjar í handleggina
eftir mömmu tog.
En þar drottinn dagmamma
með ótal andlitslýti.
Það er eins og hún hafi fengið
hátt í hundrað þúsund flog.

Súrmjólk í hádeginu
og Seríos á kvöldin...
Mér er sagt að þegja
meðan fréttatíminn er.
Súrmjólk í hádeginu
Seríos á kvöldin.
Eitt er víst að pabbi minn
hann ræður öllu hér.

Tveir kettir

Tveir kettir sátu uppi' á skáp
Kritte - vitte - vitt - bom-bom,
og eftir mikið gón og gláp,
kritte - vitte - vitt - bom-bom.
Þá sagði annar: “Kæri minn”,
kritte - vitte - vitte - vitte - vitt - bom-
bom,
“við skulum skoða gólfdukin”,
kritte - vitte - vitt - bom-bom.

Og litlu síðar sagði hinn:
kritte - vitte - vitt - bom-bom.
“Komdu' aftur upp á ísskápinn”,
kritte - vitte - vitt - bom-bom.
En í því glas eitt valt um koll,
kritte - vitte - vitte - vitte - vitt -
bom-bom,
og gerði' á gólfið mjólkurpoll,
kritte - vitte - vitt - bom-bom.

Þá sagði fyrri kötturinn:
kritte - vitte - vitt - bom-bom.
“Æ, heyrðu, kæri vinur minn”,
kritte - vitte - vitt - bom-bom,
“við skulum hoppa niður á gólf”,
kritte - vitte - vitte - vitte - vitt -
bom-bom,
“og lepja mjólk til klukkan tólf”,
kritte - vitte - vitt - bom-bom.

Lag: Danskt þjóðlag.

Ljóð: Hildigunnur Halldórsdóttir.

Þegar Lalli fór langt út á tjörn.

Þegar Lalli fór langt út á tjörn
til að leika við nokkur börn
hann söng þar og dansaði, hoppaði og
hló,
já, hér en nú maður, halló.

Ég get sungið og leikið svo létt.
Ég get skautað og skellt mér á sprett.
Ég er mestur af öllum mönnum hér,
þið munuð sjá hver ég er.

Svo fór Lalli og skundaði á skeið,
hann skildi ekki hvað hans beið.
Og brátt heyrðist smellur og brókin hans
leið.

Hann tók að hrópa í neyð:
“Æ, krakkar, komið þið fljótt,
ég kemst ekki neitt, það er ljótt,
því rassinn er sundur, hann rifnaði frá,
það raunalegt er að sjá”.

Svo fór Lalli og fékk sér ný föt.
Það eru fæstir sem vilja hafa göt.
Hann fór út á ísinn og skautaði skarpt.
Hann skyldi nú sýna margt.

En þá kom ólukkan yfir hann enn,
eins og oft fyrir mikla menn.
Hann féll niður ísinn og fékk af því bað.
Fjarska raunalegt það.

Kisa mín.

Kisa mín, kisa mín,
kisa litla grætur.
Veistu um, veistu um
vetrarmyrku nætur?

Litli grís, litli grís,
leggstu hér á feldinn.
Sé þér kalt, sé þér kalt,
settu sprek á eldinn.

Góða kýr, góða kýr,
gáfuleg í auga.
Bítur gras, bítur gras,
býr til skrýtna hauga.

Kisa mín, kisa mín,
kúrir sig og malar.
Músasteik, músasteik,
malar um - og hjalar.

Lag: Höfundur ókunnur.
Ljóð: Kristján frá Djúpalæk.

Í Hlíðarendakoti.

Fyrr var oft í koti kátt,
krakkar léku saman,
þar var löngum hlegið hátt,
hent að mörgu gaman.
Úti' um stéttar urðu þar
einatt skrítnar sögur,
þegar saman safnast var
sumarkvöldin fögur.

Eins við brugðum okkur þá
oft á milli bæja
til að kankast eitthvað á,
eða til að hlæja.
Margt eitt kvöld og margan dag
máttum við í næði
æfa saman eitthvert lag,
eða syngja kvæði.

Bænum mínum heima hjá
Hlíðar brekkum undir
er svo margt að minnast á,
margar glaðar stundir.
Því vill hvarfla hugurinn,
heillavinir góðir,
heim í gamla hópinn minn,
heim á fornar slóðir.

Lag: Friðrik Bjarnason.
Ljóð: Þorsteinn Erlingsson.

Dýravísa.

Hani, krummi, hundur, svín,
hestur, mús, tittlingur,
galar, krunkar, geltir, hrín,
gneggjar, tístir, syngur

Hey babluba.

::: Hey babluba. :::
::: Hey, hey babula lei :::
::: ori, ori, ei. :::
::: Balu, balu, baggasei. :::

Leiklýsing:

Börnunum er skipt í tvo hópa, fyrst
syngur annar hópurinn, síðan
endurtekur hinn.

Meistari Jakob.

Íslenska.

::: Meistari Jakob :::
::: sefur þú? :::
::: Hvað slær klukkan? :::
::: Hún slær þrjú. :::

Enska.

::: Are you sleeping :::
::: brother John? :::
::: Morning bells are ringing, :::
::: ding, dang, dong! :::

Finnska.

::: Jaakko kulta, :::
::: heraa jo! :::
::: Kellojasi soita, :::
::: pim, pam, pom. :::

Indíánamál.

::: Foain Jako, :::
::: nisbetja! :::
::: Timbatire linso. :::
::: Tom peng pung! :::

Þýska.

::: Meister Jakob, :::
::: schlafst du noch? :::
::: Hörst du nicht die Glochen? :::
::: Ding, ding, dong.

Franska.

::: Frère Jacques, :::
::: dormez-vous? :::
::: Sonnez les matines, :::
::: din, din, don! :::

Sænska.

::: Broder Jakob :::
::: sover du? :::
::: Ring till ottesangen, :::
::: bing, bang, bang! :::

Danska.

::: Mester Jakob, :::
::: sover du? :::
::: Hører du ej klokken? :::
::: Bim, bam, bum! :::

Færeyska.

::: Sov ei longur! :::
::: Bróðir Jón! :::
::: Morgunklokkur ringja. :::
::: Ding, ding, dong! :::

Grænlenska

::: Piitoq uuma, :::
::: Makiig iit, :::
::: Sianerpaluppoq, :::
::: Bim bam bum, :::

Lag: Franskt keðjulag.

Óskasteinar.

Fann ég á fjalli fallega steina,
faldi þá alla, vildi þeim leyna.
Huldi þar í hellisskúta heillasteina,
alla mína unaðslegu óskasteina.

Langt er nú síðan leit ég þá steina,
lengur ei man ég óskina neina
er þeir skyldu uppfylla um ævidaga,
ekki frá því skýrir þessi litla saga.

Gersemar mínar græt ég ei lengur,
geti þær fundið telpa' eða drengur,
silfurskæra kristalla með grænu og gráu,
gullna roðasteina rennda fjólubláu.

Lag: Ungverskt þjóðlag.
Ljóð: Hildigunnur Halldórsdóttir.

Góða mamma.

Góða mamma, gefðu mér
góða mjólk að drekka.
Ég skal vera aftur þér
elsku barnið þekka.

Farðu' að skammta, mamma mín,
mér er kalt á tánnum.
Askur, diskur, ausan þín
eru' á drykkjarsánnum.

Innan sleiki' ég askinn minn,
ekki fyllist maginn.
Kannast ég við kreistinginn
kóngs- á bænadaginn.

Gamlir húsgangar.
Ljóð: Sr. Magnús Einarsson á Tjörn.

Litli fugl í búri.

Litli fugl í búri,
hver leysir þig?
Litli fugl í búri,
þekkirðu mig?

Sofðu unga ástin mín.

Sofðu unga ástin mín,
úti regnið grætur.
Mamma geymir gullin þín,
gamla leggi' og völuskrín.
Við skulum ekki vaka' um dimmar
nætur.

Það er margt, sem myrkrið veit,
minn er hugur þungur.
Oft ég svarta sandinn leit
svíða grænan engireit.
Í jöklinum hljóða dauðadjúpar
sprungur.

Lag: Þjóðlag.
Ljóð: Jóhann Sigurjónsson.

Bátasmiðurinn.

Ég negli og saga og smíða mér bát
og síðan á sjóinn ég sigli með gát.
Og báturinn vaggar og veltist um sæ,
ég fjörugum fiskum með færinu næ.

Þýskt lag.
Ljóð: Birgir Sigurðsson.

Klukkan slær.

Ding, dong, diggi, diggi, dong
diggi, diggi, dong heyr klukkan slær.
Ding, dong, diggi, diggi, dong,
diggi, diggi ding, dang, dong.

Ríðum heim til Hóla.

Ríðum heim til Hóla.
Pabba kné er klárinn minn,
kistill mömmu fákur þinn.
Ríðum heim til Hóla.

Ríðum út að Ási.
Ef við höfum hraðann á,
háttum þar við skulum ná.
Ríðum út að Ási.

Ríðum heim að Hofi.
Senn er himni sólin af,
sigin ljós í vesturhaf.
Ríðum heim að Hofi.

Lag: J.C.Gebauer
Ljóð: Guðmundur Guðmundsson.

Krumminn á skjánum.

Krumminn á skjánum
kallar hann inn:
“Gef mér bita af borði þínu, bóndi
minn.”
Bóndi svarar býsna reiður:
“Burtu farðu, krummi leiður.
Líst mér að þér lítill heiður.
Ljótur ertu á tánum,
krumminn á skjánum.”

Við setjum svissinn á.

Við setjum svissinn á
og við kúplum gírnum frá,
það er startað
og druslan fer í gang.
Drun, drun.

Það er enginn vandi
að aka bifreið,
ef að maður bara kemur
henni í gang.
Drun, drun.

Lonniættarnar.

Ég lonniættarnar lét á nefið
svo lesið gæti ég frá þér bréfið.
Ég las það oft og mér leiddist aldrei
og lifað gæti ég ei án þín.
Tra, la la la la la, ljúfa.
Tra, la la la la la, ljúfa.
Ég las það oft og mér leiddist aldrei
og lifað gæti ég ei án þín.

Berta bakarísterta.

Óli fór til Bertu bakarístertu

og það hana að kyssa sig.
Þá sagði Berta bakarísterla:
Bara ef þú elskar mig.

Þá sagði Óli, sem var á hjóli:
Berta ég elska þig.
Þá sagði Berta bakarísterla:
Þá máttu kyssa mig.

Bangsi lúrir.

Bangsi lúrir, bangsi lúrir
bæli sínu í.
Hann er stundum stúrin,
stirður eftir lúrin.
að hann sofi, að hann sofi
enginn treystir því.

Lag: "Allir krakkar".

Litli Siggi.

(lag: Allir krakkar)

Litli Siggi, litla Sigga
löbðu út í mó.
Bæði ber að tína
í berjafötu sína.
Það var gaman, það var gaman.
Hopp og hæ og hó.

Litli Siggi, litli Siggi
litla þúfu fann.
Blessuð berin ljúfu
byrgðu alla þúfu.
Eitt af öðru, eitt af öðru
upp í munninn rann.

Litla Sigga, litla Sigga

lítinn bolla sá.
En sá litaljóminn,
litlu fögru blómin.
Þau ég tíni, þau ég tíni,
þau skal mamma fá.

Heim þau gengu, heim þau gengu,
heldur kát og rjóð.
Buðu ber að smakka,
börnunum allir þakka.
Allir segja, allir segja:
"Ögn eru berin góð."

Mjólkurlag Dreitils

Mjólk er góð, fyrir káta krakka,
kynjapjóð, bæði álfa og tröll.
Mjólk er góð, gírnilega að smakka,
glöð og rjóð við þá verðum öll.
Mjólk er góð, fyrir mig og þig.
Mjólk er góð.

Ég og þú, vinir skulum að vera,
vaxa hratt og verða myndarfólk.
Að bursta vel, það er um að gera,
brosandi við drekkum mikla mjólk.
Mjólk er góð, fyrir mig og þig.
Mjólk er góð.

Vindum, vindum.

Vindum, vindum, vefjum band,
vefjum smátt sem húfuband.
Fyrir "Önnu" höfuð hneigjum,
fyrir "Önnu" hné skal beygja.
Svo skal "Anna" snúa sér.

Gamli Nói.

Gamli Nói, gamli Nói
keyrir kassabíl.

Hann kann ekki að stýra,
brýtur alla gíra.
Gamli Nói, gamli Nói
keyrir kassabíl.

Gamli Nói, gamli Nói
keyrir sjúkrabíl.
Hann fann engan sjúkling,
bara steiktan kjúkling.
Gamli Nói, gamli Nói
keyrir sjúkrabíl.

Gamli Nói, gamli Nói
keyrir brunabíl.
Hann kann ekki að sprauta,
gerir alla blauta.
Gamli Nói, gamli Nói
keyrir brunabíl.

Gamli Nói, gamli Nói
er að poppa popp.
Hann kann ekki að poppa,
lætur poppið skoppa.
Gamli Nói, gamli Nói
er að poppa popp.

Gamli Nói, gamli Nói
er að kyssa frú.
Hann kann ekki að kyssa,
lætur frúna pissa.
Gamli Nói, gamli Nói
er að kyssa frú.

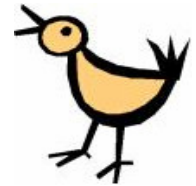
Brunabíllinn, kötturinn og prösturinn.

Ba, bú, ba, bú,
brunabíllinn flautar.
Hvert er hann að fara?
Vatn á eld að sprauta.
(ts- s- s- s- s).
Gerir alla blauta.

Mjá, mjá, mjá, mjá,
mjálmar gráa kisa.
Hvert er hún að fara?
Út í skóg að ganga.
(ussssssssssss..)
Skógarpröst að fanga.

Bí, bí, bí, bí,
skógarpröstur syngur.
Hvert er hann að fara?
Burt frá kisu flýgur.
(ff - ff - ff - ff)
Loftin blá hann smýgur.

Kubbahús.

Kubbahús við byggjum brátt
báðum lófum smellum hátt.
Kubbum, röðum sitt á hvað.
Hver vill skemma það?

(Hnefar krepptir og látnir til skiptis
hvor ofan á annan).

Ef þú giftist.

Ég skal gefa þér kökusnúð
með kardemommum og sykurlúð
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal gefa þér gull í tá

og góða skó til að dansa á
ef þú giftist....

Ég skal elska þig æ svo heitt
að aldrei við þurfum að kynda neitt
ef þú giftist....

Ég skal syngja þér ljúflings lög
og leika undir á stóra sög
ef þú giftist....

Ég skal fela þig fylgsnum í
svo finni þig ekkert pólití
ef þú giftist...

Pálína með prikið.

Pálína með prikið
potar sér gegnum rykið
rogast hún með rjóma
rembist hún með smör
þetta verður veisla
vítamín og fjör.
∴ Pálína með prikið. ∴

Pálína með pakkann
þakkar heim allan bakkann.
Vertu ekki reið þó vísan sé um þig,
Pálína með pakkann
passar fyrir mig.
∴ Pálína með pakkann. ∴

Lag: Norskt þjóðlag.
Íslensk þýðing: Guðmundur Daníelsson.

Stafrófið.

A, b, c, d, e, f, g,
eftir kemur h, í, k,
l, m, n, o, einnig p,
ætla' ég q þar standi hjá.

R, s, t, u, v, eru þar næst,
x, y, z, þ, æ, ö.
Allt stafrófið er svo læst
í erindin þessi lítil tvö.

Lag: Franskt þjóðlag.
Ljóð: Úr stafrófshveri, Hrappsey 1782.

Bíum, bíum, bambaló.

Viðlag:

Bíum, bíum, bambaló,
bambaló og dillidillidó.
Vini mínum vagga ég í ró,
en úti bíður andlit á glugga.

Þegar fjöllin fimbulhá
fylla brjóst þitt heitri þrá,
leika skal ég langspil á,
það mun þinn hugann hugga.

Bíum, bíum....

Þegar veður geisa grimmi,
grúfir yfir hríðin dimmi,
kveiki ég á kertum fimm,
burt flæmi skammdegisskugga.

Bíu, bíum....

Ef þér sultur sverfur að,
sauðakjöt ég hegg í spað
fljótt svo standi full með það
tunna hver, dallur og dugga.

Bíum, bíum....

Ef þig langar eitthvert sinn
ögn að smakka góðfiskinn,
fram ég sendi flotann minn,
skínandi skútur og kugga.

Bíum, bíum.....

Lag: Írskt þjóðlag.
Ljóð: Jónas Árnason.

Kisa mín.

Kisa mín, kisa mín,
hvaðan ber þig að?
Ég kem nú frá London
þeim mikla og fræga stað.

Kisa mín, kisa mín,
hvað gerðir þú þar?
Ég var að veiða mýsna
í höllu drottningar.

Snati og Óli.

Heyrðu snöggvast, Snati minn,
snjalli vinur kæri,
heldurðu' ekki hringinn þinn
ég hermannlega bæri?

Lof mér nú að leika að
látúns hálsgjörð þinni,
ég skal seinna jafna það
með jólaköku minni.

Jæja þá, í þetta sinn
þér er heimil ólin.
En hvenær koma, kæri minn,
kakan þín og jólin?

Lag: Páll Ísólfsson.
Ljóð: Þorsteinn Erlingsson.

Stóra klukkan

Stóra klukkan segir “tikk, takk”

litla klukkan segir “tikk, takk, tikk, takk”

vasaúrið smáa segir

tikka, takka, tikka, takka, tikka, takka,
tikk

Siggi og Sína

Hann hét Siggi, hún hét Sína
og þau áttu lítinn leirkofa í Kína.
Hann var langur, hún var lítil

og pekinghundinn sinn þau nefndu
Trítíl.

Úti á akri á daginn unnu
en á kvöldin sátu heima og silki
spunnu.

Og þau átu í hvert mál
hrísgrjónagraut úr risastórri skál.

Hrísgrjónagraut úr skál,
hrísgrjónagraut úr skál.

Hrísgrjónagraut úr risa- stórri skál.

Við klöppum öll í einu

Við klöppum öll í einu,
við klöppum öll í einu,
við klöppum öll í einu,
það líkar okkur best!

(stöppum, hoppum, grátum,

hlægjum,

sofum, hvíslum, smellum o.s.frv)

Við erum kátir krakkar á leiðinni í mat

(Lag: Við erum söngvasveinar)

Við erum kátir krakkar á leiðinni í
mat

Við erum kátir krakkar á leiðinni í
mat

Við borðum og borðum

nammi nammi nammi namm

Við skulum borða í dag í
dag í dag

Við skulum borða í dag
..... í dag.

(í eyðurnar er settur sá matur sem á að borða þann daginn)

Allur matur.

Allur matur á að fara
upp í munn og ofan í maga.
Heyrið þið það?
Heyrið þið það?
Svo ekki gauli garnirnar!

Nú er úti veður vott.

Nú er úti veður vott,
verður allt að klessu.
Ekki á hann Grímur gott
að gifta sig í þessu.

Hvar er húfan mín ?

Hvar er húfan mín ?
Hvar er hempan mín ?
Hvar er falska, gamla, fjögra gata
flautan mín ?
Hvar er úrið mitt ?
Hvar er þetta og hitt ?
Hvar er bláa skyrtan, trefillinn
og beltið mitt ?
Ég er viss um að það var hér allt í gær.

Sérðu þvottaskál ?
Sérðu þráð og nál ?
Sérðu hnífinn, sérðu diskinn
og mitt drykkjarmál ?
Sérðu pottana
og seglgarnsspottana ?
Sérðu heftið sem ég las um
hottintottana ?
Ég er viss um að það var hér allt í gær.

Jónatan:

Sérðu töskuna ?
Sérðu flöskuna ?
Sérðu eldinn, sérðu reykinn ?
Sérðu öskuna ?

Jesper:

Hvar er peysan blá ?
Hvar er pyngjan smá ?

Kasper:

Hvar er flísinn, sem ég stakk
í mína stórutá ?
Ég er viss um að það var hér
allt í gær.

Jónatan:

Hvar er hárgreiðan ?

Jesper:

Hvar er eldspýtan ?

Kasper:

Hvar er Kasper ?
Hvar er Jesper ?
Hvar er Jónatan ?

Allir: Þetta er ljótt að sjá,
alltaf leita má.
Hvar er kertið, sem við
erfðum henni ömmu frá ?
Ég er viss um að það var hér
allt í gær.

Allir krakkar.

Allir krakkar, allir krakkar
eru í skessuleik.
Má ég ekki mamma,
með í leikinn þramma?
Mig langar svo, mig langar svo
að lyfta mér á kreik.

Allir krakkar, allir krakkar
eru að fara heim
Heim til pabba og mömmu
líka afa og ömmu.
Allir krakkar, allir krakkar
eru að fara heim.

Allir krakkar, allir krakkar
eru að fara út
út með skóflu og fötu
ekki út á götu
Allir krakkar, allir krakkar
eru að fara út.

Lína langsokkur.

Hér skal nú glens og gaman
við getum spjallað saman.
Gáum hvað þú getur,
vinur, gettu hver ég er.
Verðlaun þér ég veiti.
ef veistu hvað ég heiti.
Vaðir þú í villu,
þetta vil ég segja þér
Viðlag:

Hér sérðu Línu langsokk,
tralla hopp, tralla hei,
tralla hopp sa-sa.
Hér sérðu Línu langsokk
- já, líttu - það er ég.

Svo þú sérð minn apa,

minn sæta, fína, litla apa.
Herrann Níels heitir,
já - hann heiti reyndar það.
Hérna höll mín gnæfir,
við himin töfraborg mín gnæfir.
Fannstu annan fegri
eða frægðarmeiri stað?

Viðlag:
Hér sérðu Línu langsokk

Þú höll ei hefur slíka,
ég á hest og rottu líka.
Og kúffullan af krónum
einnig kistil á ég mér.
Veri allir vinir,
velkomnir, einnig hinir.
Nú lifað skal og leikið,
þá skal líf í tuskum hér.

Viðlag:
Hér sérðu Línu langsokk....

Í mjúkum mosa

Það er svo gott að liggja
í mjúkum mosa.
Mæna upp í himininn og brosa.
Hugsa bara um þetta,
rosa, rosa, rosalega er gott
að liggja í mosa.

Það er svo vont að liggja
á köldum klaka.
Frosinn í gegn og skjálfa
allur og braka.
Hugsa bara um þetta,
Svaka,svaka,svakalega er vont
að liggja á klaka

Litalög

Ég heiti Óli rauði....

Ég heiti Óli rauði og allir þekkja mig,
því allir jólasveinar nota rautt í fót á sig.
Rauð eru eplin góðu og reyniberin smá
og rauður er hann kjóllinn sem hún
Gunna á að fá.

Viðlag:

Já við litum og við litum,
og við litum stórt og smátt.
Við litum grænt og brúnt og rautt
og gult og fagurblátt.
Já við litum og við litum allt
sem litir geta prýtt.
Og líki' okkur það ekki,
við byrjum upp á nýtt.

Ég heiti Stjáni blái og blátt ég lita flest.
Berjaklasa, fjóluvönd og ævintýrahest.
Blá eru líka vötnin og blár er fjörðurinn.
Og bláa litinn notar þú á sjálfan
himininn.

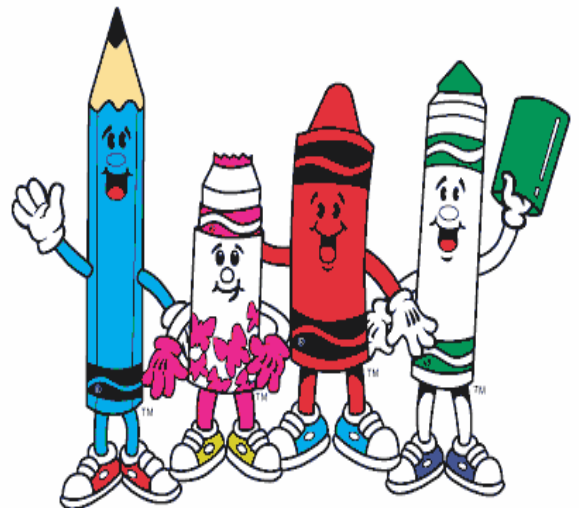
Viðlag:

Ég heiti Gústi græni og greni, skóga og
hey.
Þú getur notað litinn minn, á vetrum sést
ég ei.
En þegar vorið kemur, þá kem ég fljótt í
ljós,
og klæði grænu engin, tún og blöð á
hverri rós.

Viðlag:

Ég heiti Geiri guli' og er gulur eins
og sól.
Gulur eins og fífill eða kertaljós um
jól.
Og blandaður með rauðu er ég eins
og kvöldroðinn
með ósköp litlu bláu eins grænn og
skógurinn.

Viðlag:

Grænt, grænt...

Grænt, grænt, grænt,
er grasið úti í haga.
Grænt, grænt, grænt,
er gamla pilsíð mitt.
Allt sem er grænt, grænt,
finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn,
litla Jón á Grund.

Gul, gul, gul,
er góða appelsínan.
Gul, gul, gul,
er gamla húfan mín.
Allt sem er gult, gult,
finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn,
litla Kínverjann.

Rauð, rauð, rauð,
er rósin hennar mömmu.
Rauð, rauð, rauð,
er rjóða kinnin mín.
Allt sem er rautt, rautt
finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn
litla indíánann.

Svart, svart, svart,
er sjalið hennar frænku.
Svart, svart, svart,
er litla lambið mitt.
Allt sem er svart, svart
finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn,
litla svertingjann.

Blátt, blátt, blátt
er hafið bláa hafið.
Blár, blár, blár
er blái himinninn.
Allt sem er blátt, blátt,
finnst mér vera fallegt

fyrir vin minn,
litla sjómanninn.

Hvítt, hvítt, hvítt
er hvíta snjókerlingin.
Hvít, hvít, hvít
eru skýin sem ég sé.
Allt sem er hvítt, hvítt
finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn,
litla snjókarlinn.

Upp á grænum.

- A: Upp á grænum, grænum himinn
háum hól,
B: sá ég hérahjónin ganga.
C: Hann með trommu bomma
bomma bomma ból,
D: hún með fiðlu sér við vanga.
E: Þá læddist að þeim ljótur
byssukarl,
hann miðaði í hveli.
G: En hann hitti bara trommuna sem
small,
H: og þau hlupu' og héldu velli.

Lag: Þjóðlag.
Íslensk þýðing: Hrefna Tynes.

Litalagið

Gulur, rauður, grænn og blár, svatur,
hvítur fjólublár. Brúnn, bleikur,
banani, appelsína talandi. Gulur,
rauður, grænn og blár, svartur,
hvítur, fjólublár.

Ég er gula blómið fína

Lag: Kátir dagar

Ég er gula blómið fína, blómið fína
Blóðin gulu vil ég sýna, vil ég sýna.
Kátir krakkar klappa saman, klappa saman
Ofsalega er nú gaman, er nú gaman.
Traa laallaaaa.
(síðan rauða, bláa bleika blómið o.s.frv.)

Ljósið rauða

Ljósið rauða, ljósið rauða lætur gegna sér :
Hér er hætt á vegi heyrir mér það segi:
stans og bíddu , stans og bíddu.
Stans og hlýddu mér.

Gula ljósið, gula ljósið glampar handan við:
Horfð á báðar hendur, hyggð að hvar hann stendur: engan asa, engan asa, agnarlitla bið.

Ljósið græna, ljósið græna, loksins birtist það.
Augljóst er án tafar allt sem geislinn stafar:
leiðin opin, leiðin opin, leggðu nú af stað.

Rauði karlinn

Lag: allir krakkar

Rauði karlinn, rauði karlinn
kallar til þín hér.
Hann biður þig að bíða
best er því að hlýða.
Stans hann segir,
stans hann segir.
Stans og gættu að þér.

Græna karlinn, græna karlinn
krakkar þekkja flest.
Göngumerki gefur
gát á öllu hefur.
Yfir götu öll við göngum
glöð í einni lest.

Vor -og sumarlög

Úti um mela og móa.

Úti' um mela og móa
syngur mjúkrödduð lóa
og frá sporléttum spóa
heyrist sprellfjörugt lag.

Viðlag:

Hol-drí-a hol-drí-ó
hol-drí-a hol-drí-ó gúg-gú,
hol-drí-ó hol-drí-a
hol-drí-ó gúg-gú,
hol-drí-ó hol-drí-a
hol-drí-ó gúg-gú,
hol-drí-ó hol-drí-a hó.

Út um strendur og stalla
hlakkar stór veiðibjalla.
Heyrið ómana alla
yfir flóa og fjörð.

Viðlag:

Hérna' er krían á kreiki,
þarna' er krummi á reiki.
Börnin léttstíg í leiki
fara líka í dag.

Viðlag:

Hljóma lögín við látum,
hæfir lífsglöðum skátum,
rómi kveða með kátum
hérna kringum vorn eld.

Viðlag:

Við göngum mót hækkandi Sól

Við göngum mót
hækkandi sól,sól,sól
og sjáum hana þíða allt
er kól,kól,kól.
sjá vætlurnar streyma
og vetrinum gleyma,
því vorið er komið með
sól,sól,sól...

Ó, heill sé þér bráðláta
vor,vor,vor,
velkomið að greikka
okkar spor,spor,spor.
því ærsl þín og læti
og ólgandi kæti.
er æskunnar paradís
vor,vor,vor...

Og hjörtu okkar tíðara
slá,slá,slá
við slöngvum deyfð
og leti okkur frá,frá,frá,
og leggjum til iðin,
í leysingjakliðinn
það litla sem hvert okkar
má,má, má...

Húsdýrin.

Nú skal syngja um kýrnar
sem baula hátt í kór.
Þær gefa okkur mjólkina
svo öll við verðum stór.
Mjólk, mjólk, mjólk, mjólk,
mjólk.
Bö, bö, bö, o.s.frv.

Nú skal syngja um hænsnin
sem gagga endalaust.
Þau gefa okkur eggin
svo öll við verðum hraust.
Egg, egg, egg, egg, egg.
Ga, ga, gó o.s.frv.

Nú skal syngja um lömbin
sem jarma sætt og blítt.
Þau gefa okkur ullina
svo okkur verði hlýtt.
Ull, ull, ull, ull, ull.
Me, me, me, o.s.frv.

Úti um mó.

Úti um mó, inn í skóg,
uppi' í hlíð í grænni tó.
Litlu berin lyngi vaxa á,
tína, tína, tína má.

Tína þá berjablá,
börn í lautu til og frá.
Litlu berin lyngi vaxa á,
tína, tína, tína má.

Lag: Enskt.
Ljóð: Guðni Þórleifsson.

Vertu til.

Vertu til er vorið kallar á þig,
vertu til að leggja hönd á plóg.
Komdu út því að sólskinið vill sjá
þig,
sveifla haka og rækta nýjan skóg -
hei!
sveifla haka og rækta nýjan skóg -
hei!

Lag: Rússneskt þjóðlag.
Ljóð: Tryggvi Þorsteinsson.

Sá ég spóa.

Sá ég spóa
suður í flóa
syngur lóa
út í móa.

Bí, bí,
bí, bí,
vorið er komið
víst á ný.

Litlu andarungarnir.

Litlu andarungarnir
:: allir synda vel. ::
:: Höfuð hneigja í djúpið
og hreyfa lítil stél. ::

Litlu andarungarnir
:: ætla út á haf ::
:: Fyrst í fjarlægð skima
og fara svo í kaf. ::

Lag: Þjóðlag frá Austurríki.
Ljóð: Eiríkur Sigurðsson.

Litla flugan.

Lækur tifar létt um máða steina.
Lítil fjóla grær við skriðufót.
Bláskel liggur brotin milli hleina.
Í bænum hvílir íturvaxin snót.
Ef ég væri orðin lítil fluga,
ég inn um gluggann þreytti flugið mitt,
og þó ég ei til annars mætti duga,
ég eflaust gæti kitlað nefið þitt.
Ég eflaust gæti kitlað nefið þitt.

Lag: Sigfús Halldórsson.
Ljóð: Sigurður Elíasson.

Nú er sumar.

Nú er sumar,
gleðjist gumar,
gaman er í dag.
Brosir veröld víða,
veðurlagsins blíða.
::Eykur yndishag. ::

Tíminn líður,
tíminn býður.
Sælan sólskins dag.
Yndi' er úti' á grundum,
yndi heim þá skundum.
:: Seint um sólarlag. ::

Ljóð: Steingrímur Thorsteinsson.

Blátt lítið blóm eitt er.

Blátt lítið blóm eitt er,
ber nafnið: "Gleymdu' ei mér",
Væri ég fleygur fugl,
flygi' ég til þín.
Svo mína sálu nú
sigráða hefur þú,
engu ég unna má
öðru en þér.

Lag: F.Kuchen.
Ljóð: Þýsk þjóðvísa.

Með sól í hjarta.

Með sól í hjarta og söng á vörum
við setjumst niður á grænni laut.
Í lágu kjarri við kveikjum eldinn
og kakó hitum og eldum graut.

Siggi var úti.

Siggi var úti með ærnar í haga,
allar þær stukku suður í mó.
Smeykur um holtin var hann að vaga,
vissi' hann að lágfóta dældirnar smó.
∴ Agg, gagg, gagg, sagði tófan á grjóti.
∴
Gráleitum augunum trúi ég hún gjóti.
Greyið hann Siggi, hann þorir ekki heim.

Lag: Norskt þjóðlag.
Ljóð: Jónas Jónasson.

Vér göngum.

Vér göngum svo léttir í lundu,
því lífsgleðin blasir oss við.
Vér lifum á líðandi stundu
við lokkandi söngvanna klið.
Tra la la la la la,
tra la la la la la.
Tra la la la la, la la la la la .
Tra la la la la, tra la la la la la.
Tra la la la la, la la la la la .

Vér göngum og syngjum hér saman,
því söngurinn hann er vort mál.
Og nú verður glaumur og gaman,
nú gleðjist hver einasta sál.
Tra la la la la.....

Íslensk þýðing: Freysteinn Gunnarsson.

Sumarkveðja

Ó, blessuð vertu sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinn há
og heiðarvötnin blá.
Nú fossar, lækir, unnir, ár
sér una við þitt gyllta hár.
Nú fellur heitur haddur þinn
um hvítan jökulkinn.

Þú klæðir allt í gull og glans,
þú glæðir allar vonir manns,
og hvar sem tárin kvika' á kinn,
þau kyssir geislinn þinn.
Þú fyllir dalinn fuglasöng,
nú finnast ekki dægri löng,
og heim í sveitir sendirðu' æ
úr suðri hlýjan blæ.

Þú frjóvgar, gleður, fæðir allt,
um fjöll og dali' og klæðir allt,
og gangirðu' undir, gerist kalt,
þá grætur þig líka allt.
Ó blessuð vertu, sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðarvötnin blá.

Lag: Ingi T. Lárússon
Ljóð: Páll Ólafsson.

Blessuð sólin.

Blessuð sólin elskar allt,
allt með kossi vekur,
haginn grænn og hjarnið kalt
hennar ástum tekur.

Geislar hennar út um allt
eitt og sama skrifa
á hagann grænan, hjarnið kalt
himneskt er að lifa!

Signir sól.

Signir sól, sérhvern hól.
Sveitin klæðist geislakjól.
Blómin blíð, björt og fríð
blika fjalls í hlíð.
Nú er fagurt flest í dag.
fuglar syngja gleðibrag.
Sumarljóð, sæl og rjóð,
syngja börnin góð.

Lag: Þýskt þjóðlag.
Ljóð: Gunnar M. Magnúss.

Vorvindar glaðir.

Vorvindar glaðir,
glettnir og hraðir,
geysast um löndin rétt eins og börn.
Lækirnir skoppa,
hjala og hoppa,
hvíld er þeim nóg í sæ eða tjörn.
Hjartað mitt litla, hlustaðu á,
hóar nú smalinn brúninni frá.
Fossbúinn kveður,
kætir og gleður,
frjálst er í fjalladal.

Sænskt þjólag.
Ljóð: Helgi Valtýsson.

Vorið góða grænt og hlýtt.

Vorið góða, grænt og hlýtt,
græðir fjör um dalinn.
Allt er nú sem orðið nýtt,
ærnar, kýr og smalinn.

Við göngum.

Við göngum mót hækkandi sól, sól, sól
og sjáum hana þíða allt er kól, kól, kól.
:,:Svo vætlurnar streyma og vetrinum
gleyma,
því vorið er komið með sól, sól, sól :,:

Frjálst er í fjallasal.

Frjálst er í fjallasal,
fagurt í skógardal,
heilnæmt er heiðloftið tæra.
Hátt yfir hamrakór
himinninn, blár og stór,
lyftist með ljóshvolfið skæra.

Hér upp í hamraþröng
hefjum vér morgunsöng,
glatt fyrir góðvætta hörgum.
Viður vor vökuljóð
vakna þú, sofin þjóð!
Björt ljómar sól yfir björgum.

Er sem oss ómi mót
Íslands frá hjartarót
bergmálsins blíðróma strengir.
Söngbylgjan hlíð úr hlíð
hljómandi, sigurblið,
les sig og endalaust lengir.

Baldursbrá.

Líttu á baldursbrá
grær í götubakka.
Dúri dúri domm domm domm,
kætir lítinn krakka.

Litli Jón, lítið flón
slítur baldursbrána.

Dúri dúri domm domm domm.,
köllum strákinn kjána.

Heiðlóarkvæði.

Snemma lóan litla í
lofti bláu “dirrindí”
undir sólu syngur:
“Lofið gæsku gjafarans,
grænar eru sveitir lands,
fagur himinhringur.

Ég á bú í berjamó.
Börnin smá í kyrrð og ró
heima í hreiðri bíða.
Mata ég þau af móðurtryggð,
maðkinn tíni þrátt um byggð
eða flugu fríða.”

Lóan heim úr lofti flaug
(ljómaði sól um himinbaug,
blómi grær á grundu)
til að annast unga smá.
Alla étið hafði þá
hrafn fyrir hálfri stundu.

Lag: Þýskt þjóðlag.
Ljóð: Jónas Hallgrímsson.

Lóan - Vorvísá.

Lóan er komin að kveða burt snjóinn,
að kveða burt leiðindin, það getur
hún.

Hún hefur sagt mér að senn komi
spóinn,
sólskin í dali og blómstur í tún.

Hún hefur sagt mér til syndanna
minna,
ég sofi og mikið og vinni ekki hót.
Hún hefur sagt mér að vaka og vinna
vonglaður taki' ég nú sumrinu mót.

Lag: Amerískt.
Texti: Páll Ólafsson

Ef væri ég söngvari.

Ef væri ég söngvari, syngi ég ljóð
:::um sólina, vorið og land mitt og þjóð:::

En mömmu ég gæfi mín ljúfustu ljóð,
:::hún leiðir mig, verndar og er mér svo
góð:::

Ef gæti ég farið sem fiskur um haf,
:::ég fengi mér dýrustu perlur og raf:::

Og rafið ég geymdi og gæfi ekki braut,
:::en gerði henni mömmu úr perlunum
skraut:::

Ef kynni' ég að sauma, ég keypti mér lín,
:::og klæði ég gerði mér, snotur og fín:::

En mömmu úr silki ég saumaði margt,
:::með silfri og gulli hið dýrasta skart:::

Lag: Þýskt.

Sól úti, sól inni

Sól úti, sól inni,
sól í hjarta, sól í sinni.
Sól - bara sól!

Þýtur í laufi.

Þýtur í laufi, bálið brennur
blærinn hvíslar sofðu rótt.
Hljóður í hafið röðull rennur,
roðnar og býður góða nótt.
Vaka þá ennþá vinir saman,
varðeldi hjá í björtum dal.
Lífið er söngur, gláumur, gaman.
Gleðin hún býr í fjallasal.

Lag: Aldís Rögnvaldsdóttir.
Ljóð: Tryggvi Þorsteinsson.

Ég hlakka svo til

Ég hlakka svo til þegar hætt er að
snjóa,
ég hlakka svo til þegar veturinn dvín,
ég hlakka svo til þess að hlusta á
hann spóa,
ég hlakka svo til þegar vorsólin skín,
ég hlakka svo til þegar hér fer að
gróa,
ég hlakka að kyssa þig, sóleyjan mín,
ég hlakka svo til þess að hleypa
honum Glóa,
ég hlakka svo til þess að komast til
þín.

Með sól í hjarta

Með sól í hjarta
og söng á vörum ,
við setjumst niður í
grænni laut.
Í lagu kjarri við
Kveikjum eldinn,
Kakó hitum og
eldum graut.

Bangsímon

Sit ég hér á grænni grein
og geri fátt eitt annað
en éta hunang borða brauð,
að bíta allt er bannað.
Dropar detta stórir hér,
dropar detta, hvað finnst þér?
dropar detta allt í kring
og dinga-linga-ling.

Vatnið vex nú ótt og ótt
ég verð að flýja' úr húsum.
Hér sit ég í alla nótt
og borða' úr mínum krúsum.
Dropar detta á minn koll,
dropar detta oní poll.
Dropar detta allt í kring
og dinga-linga-ling.

Hver hefur skapað

Hver hefur skapað blómin björt,
blómin björt, blómin björt?
Hver hefur skapað blómin björt?
Guð á himninum.

Hver hefur skapað fuglana,
fuglana, fuglana?
Hver hefur skapað fuglana?
Guð á himninum.

Hver hefur skapað stjörnurnar,
stjörnurnar, stjörnurnar?
Hver hefur skapað stjörnurnar?
Guð á himninum.

Hver hefur skapað þig og mig,
þig og mig, þig og mig?
Hver hefur skapað þig og mig?
Guð á himninum.

Hver hefur skapað blómin björt,
fuglana, stjörnurnar?
Hver hefur skapað þig og mig?
Guð á himninum.

Sól, sól skín á mig.

Sól, sól skín á mig,
Ský, ský burt með þig ,
Gott er í sólinni að gleðja sig,
Sól, sól skín á mig.

Sólin er risin, sumar í blænum,
Sveitirnar klæðast nú feldinum
grænum,
Ómar allt lífið af ylrikum söng,
Unaðsbjörtu dægrið löng.

Sól, sól skín á mig,
Ský, ský burt með þig ,
Gott er í
gleðja
sól, sól

sólinni að
sig,
skín á mig

Skýin

Við skýin felum ekki sólina af
illgirni,
klapp x3
Við skýin erum bara að kíkja á leiki
mannanna,
klapp x3
Við skýin sjáum ykkur hlaupa,
úúúps.
Í rokinu
Klædd gulum rauðum grænum bláum
regnkápum,
Eins og regnbogi meistarans,
regnbogi meistarans.
Við skýin erum bara grá, bara grá.
Á morgun kemur sólin, hvar verðum
við skýin þá?

Með vindinum þjóta skúraský

Með vindinum þjóta skúraský
Drýpur drop, drop, drop,
drýpur drop, drop, drop.
Og droparnir hníga og detta á ný.
Drýpur drop, drop, drop,
drýpur drop, drop, drop.

Nú smáblómin vakna eftir vetrarblund.
Drýpur drop, drop, drop,
drýpur drop, drop, drop.
Þau augun sín opna, er grænkar grund.
Drýpur drop, drop, drop,
drýpur drop, drop, drop.

Aravísur.

Hann Ari er lítill,
hann er átta ára trítill
með augu mjög falleg og skær.
Hann er bara sætur
jafnvel eins er hann grætur
og hugljúfur þegar hann hlær.
En spurningum Ara
er ei auðvelt að svara.
Mamma, af hverju er himinninn blár?
Sendir Guð okkur jólin?
Hve gömul er sólin?
Pabbi, hví hafa hundarnir hár?

Bæði pabba og mömmu
og afa og ömmu
þreytir endalaust spurninga suð.
Hvar er sólin um nætur?
Hví er sykurinn sætur?
Afi, gegndu, hver skapaði Guð?
Hvar er heimsendir, amma?
Hvað er eilífðin, mamma?
Pabbi, af hverju vex á þér skegg?
Hví er afi svo feitur?
Hví er eldurinn heitur?
Hví eiga ekki hanarnir egg?

Það þykkar í Ara
ef þau ekki svara
og þá verður hann ekki rór.
Svo heldur en þegja
þau svara og segja:
“Þú veist það er verðurðu stór”.
Fyrst hik er á svari
þá hugsar hann Ari
og hallar þá kannski undir flatt
og litla stund þegir,
að lokum hann segir:
“Þið eigið að segja mér satt”.

Líkaminn

Ég ætla að syngja.

Ég ætla að syngja, ég ætla að syngja
ég ætla að syngja lítið lag.

Hérna eru augun, hérna eru eyrum,
hérna er nebbinn minn og
munnurinn.

Ég ætla að syngja....

Hérna er bringan, hérna er naflinn,
hérna er rassinn minn og búkurinn.

ég ætla að syngja....

Hérna eru fingurnir, hérna er hendin,
hérna er olnboginn og handleggurinn.

Ég ætla að syngja....

Hérna eru tærnar, hérna er hællinn,
hérna er hnéð á mér og fótleggurinn
hér.

Ég heyri svo vel.

Ég heyri svo vel, ég heyri grasið gróa,
ég heyri svo vel, ég heyri snjóinn snjóa,
ég heyri svo vel, ég heyri orminn mjóa,
heyri hárið vaxa,
heyri neglurnar lengjast,
heyri hjartað slá.

Þú finnur það vel, allt færast nær þér.
Þú finnur það vel, þú kemur nær mér.
Þú finnur það vel, allt fæðist í þér,
andlitin lifna og húsin dansa
og hundurinn hlær.

Ljóð: Ólafur Haukur Símonarson.

Lítið, lasið skrímsli

Ég er lítið lasið skrímsli
og mig langar ekkert út.
Hornin mín eru völt og veik
og mig vantar snýtuclút.
Ég er orðinn upplitaður,
ég er orðinn voða sljór.
Ég held ég hringi í lækni
því að halinn er svo mjór.

Skrímli eru eins og krakkar
ósköp vesæl ef þau næla sér í kvef.
Hver er hræddur við skrímsli
sem eru hóstandi og með stíflað nef?

Augun mín, þau standa á stilkum,
annað starir út í vegg,
og ég held að aldrei aftur
muni á mér vaxa skegg.
Ó, mamma, elsku mamma,
nú ég meðal verð að fá,
glás að iðandi ormum,
annars kemst ég ekki á stjá !

Skrímli eru eins og krakkar.....

Tilfinningablús

Ég finn það ofan í maga - ooohó!
Ég finn það fram í hendur - ooohó!
Ég finn það niður í fætur - ooohó!
Ég finn það upp í höfuð - ooohó!
.:Ég finn það hér og hér og hér
og hér og hér og hér hvað ég er glöð!
Hér inni í mér!.,:

(reið, leið, svöng, þreytt o.s.frv.)

Þumalfingur.

Þumalfingur,
þumalfingur,
hvar ert þú?

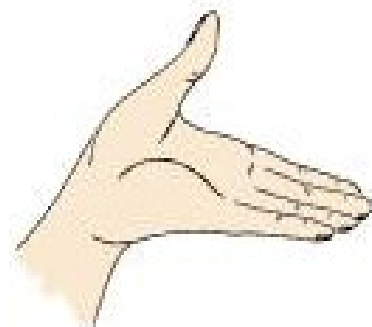
Hér er ég,
hér er ég.

Góðan daginn,
daginn, daginn.

(Sungið um alla fingurna).

Fingurnir.

Einn lítill,
tveir litlir,
þrír litlir fingur,
fjórir litlir,
fimm litlir,
sex litlir fingur,
sjö litlir,
átta litlir,
nú litlir fingur,
tíu litlir fingur á höndum.

Tíu litlir,
nú litlir,
átta litlir fingur,
sjö litlir,
sex litlir,
fimm litlir fingur,
fjórir litlir,
þrír litlir,
tveir litlir fingur,
einn lítill fingur á höndum.

Leiklýsing:

Hendur fyrir aftan bak, fyrst kemur
önnur höndin í ljós og fingurnir spertir
upp jafnóðum og sungið er um þá. Þegar
fimm eru komnir, tekur hin höndin við
og síðan eru þeir faldir aftur hver af
öðrum. Góð fingaraleikfimi.

Söngur prinsessunnar

Því að tennurnar hverfa ein og ein
ef að einungis sætindi ég snæði.
Já mikið af gotti gerir mein
hér mætti vera minna af því tagi.

Sjáðu nú kóngsa hann kátlegur er
kandísinn bruddi því er ver
nú er hann tannlaus, því máttu trúa mér
og tekur það afar nærri sér.

Það sést varla sála nokkur hér
úr Sælgætislandi allir fluttu
og tóm eru húsin trúið mér
því tennurnar úr öllum duttu.

Já tannpínupúkinn í tennurnar fer
og tekur þær úr mér og þér
hirðin er tannlaus í höllinni hjá mér
og hans hátign, því er ver.

Ef þú ert súr vertu þá sætur

Ef þú ert súr vertu þá sætur
sjáðu í speglinum hvernig þú lætur
ekkert er varið í sút eða seyru
teygðu á þér munnvikin út undir eyru

Galdurinn er að geta brosað
geta í hláturböndin tosað
geta hoppað hlegið sungið
endalaust

Ef þú ert fýldur þá líkistu apa
eða krókódfíl sem er af fúll til að gapa
ekkert er varið í sút eða seyru
teygðu á þér munnvikin út undir eyru

Galdurinn er að geta brosað
geta í hláturböndin tosað
geta hoppað hlegið sungið
endalaust.

Ef þú ert illur þá líkistu nauti
eða eldgömlum potti með
viðbrenndum grauti
ekkert er varið í sút eða seyru teygðu
á þér munnvikin út undir eyru.

Lag: Ólafur Haukur Símonarson
Texti: Ólafur Haukur Símonarson

Kóngurinn tannlausi

Ég týnt hef öllum tönnunum mínum,
tannpínupúkinn hann læddist í feitt.
Áður ég tuggði með tönnum sem
þínum,
nú tel ég slíkt fráleitt, ég tygg ekki
neitt.

Hann er tannlaus greyið, takið eftir
því tönnunum hann týndi
sykursnúði í.
Nú er illt í efni ekkert tyggja má.
Ekki er heldur frúnilegt að horfa á.

Sjáið þið mig er ég segi ykkur þetta,
sætindin öll eru tönnunum böf.
Annað hvort munu þær ein og ein
detta
ellegar eyðast og verða ykkur kvöl.

Hann er tannlaus greyið,....

Hresstu þig við

Hresstu þig við, liðkaðu lið.
Dúddelí-ú, dúddeí-ú.
Laust og létt, lipurt og þétt.

Dúddelí-ú, dúddelí-ú.

Láttu nú hendurnar hraðara ganga,
hreyfðu nú á þér skankana langa.

Dúddelí-ú, dúddelí-ú.

Byrjum aftur nú.

Klapp fyrst á hné,
svo hendurnar með,

::: Dúddelý-ú :::

Nef og brjóst, nef og brjóst,

::: svo allt verði ljóst :::

Láttu nú hendurnar...

(Alltaf aftur og aftur, hraðar og hraðar)

Lagið um líkamann

Er þetta penni? - Nei, þetta er enni.

Er þetta kaka? - Nei, þetta er haka.

Er þetta Stebbi? - Nei, þetta er nebbi.

Er þetta Unnur? - Nei, þetta er munnur.

Er þetta tár? - Nei, þetta er hár.

Er þetta lunga? - Nei, þetta er tunga.

Er þetta skinn? - Nei, þetta er kinn.

Er þetta önd? - Nei, þetta er hönd.

Er þetta slingur? - Nei, þetta er fingur.

Er þetta hagi? - Nei, þetta er magi.

Eru þetta skæri? - Nei, þetta er læri.

Er þetta tré? - Nei, þetta er hné.

Er þetta gil? - Nei, þetta er il.

Er þetta ká? - Nei, þetta er tá.

Er þetta skass? - Nei, þetta er rass.

Furðuverk

Ég á augu, ég á eyru

ég á lítið skrítið nef.

Ég á augabrúnir, augnalök

sem lokast þegar ég sef.

Ég á kinnar og varir rauðar
og á höfði hef ég hár.

Eina tungu og tvö lungu

og heila sem er klár.

Ég á tennur og blóð sem rennur
og hjarta sem að slær.

Tvær hendur og tvo fætur,

tíu fingur og tíu tær.

Ég get gengið, ég get hlaupið,

kann að tala mannamál.

Ég á bakhlið, ég á framhlið

en innst inni hef ég sál.

Því ég er furðuverk,

algjört furðuverk,

sem að Guð bjó til.

Ég er furðuverk,

algjört furðuverk,

lítið samt ég skil.

Inni í heilanum spurningum

ég velti fyrir mér

og stundum kom svörin

svona eins og af sjálfu sér.

En samt er margt svo skrítið

sem ég ekki skil

en það gerir ósköp lítið

því mér finnst gaman að vera til.

Gráðug kerling.

Gráðug kerling

hitaði sér velling

og borðaði, namm, namm, namm,

síðan sjálf jamm, jamm, jamm,

af honum heilan helling.

Svangur karlinn

varð alveg dolfallinn

og starði svo, sko, sko, sko,

heilan dag o, ho, ho

ofan í tóman dallinn.

Fatavísur.

(lag: Allir krakkar)

Sumarfötin, sumarfötin,
setjum inn í skáp.
Geymum þau í vetur,
og klæðum okkur betur.
Sumarfötin, sumarfötin,
setjum inn í skáp.

Þykku fötin, þykku fötin,
þykja best í snjó.
Þegar út við þjótum,
og karl úr snjó við mótum.
Þykku fötin, þykku fötin,
þykja best í snjó.

Pollafötin, pollafötin,
puðumst við nú í.
Úti regnið bylur,
stétt og steina hylur.
Pollafötin, pollafötin,
puðumst við nú í.

Þegar barnið í föt sín fer.

Þegar barnið í föt sín fer
fjarska margt að læra þörf er hér,
fyrst er reynt að hneppa hnapp,
í hnappagatið loks hann slapp,
renna lás og reima skó,
reyndar finnst mér komið nóg,
Þetta er gjörvallt í grænum sjó.
Við skulum hneppa, renna, smella,
hnýta,
hneppa, renna, smella, hnýta,
hneppa, renna, smella, hnýta,
hnýta slaufu á skó.

Tönnin mín

Tönnin mín, tönnin mín
tönnin mín er sæt og fín
burstuð hún alltaf er
bæði þar og hér.
Borða góðan hollan mat
á tönnina kemur ekki
gat
tönnin mín, tönnin mín
alltaf hvít og fín.

Tönnin er með gati hér
grátandi hún líka er
burstuð hún ekki var
hvorki hér né þar.
Kariús á henni sat
og hjó í hana stærðar gat
tönnin er með gati hér
grátandi hún er.

Vinalagið.

Við erum góð, góð hvort við annað.
Stríðum ekki eða meiðum neinn.

“Þegar við grátum, huggar okkur einhver
þerrar tár og klappar okkar kinn. “

Lag: Grænt, grænt, grænt er grasið út í haga.

og aftur gleði sinni ná.

Allir þurfa að.....

Vináttan hún færir frið,
friður bætir mannkynið.
Öðrum sýnum ást og trú
og eflum vináttuna nú.

Allir þurfa að.....

Margrét Ólafsdóttir

Velkomnir krakkar

Velkomnir krakkar í veröldina okkar
Við skulum leika okkur, við skulum
klappa xx
Öpunum klappa og klippa í pappa
Klifra í köðlum og klukka xx
Bíbb segir bílalestin, blásandi fílalestin
Leikbrúður, ljón og lyftingamenn
Létt skoppa lömbin smáu, langt upp í
turni háum
Gíraffar gægjast út um gluggana enn.
Velkomnir krakkar í veröldina okkar
Við skulum leika okkur, við skulum
klappa xx
Öpunum klappa og klippa í pappa
Klifra í köðlum og klukka xx

Við erum vinir

Við erum vinir, við erum vinir,
Ég og þú, ég og þú.
Leikum okkur saman, leikum okkur
saman.
Ég og þú, ég og þú.
(Lag: Meistari Jakob)

Allir þurfa að eiga vin

Allir þurfa' að eiga vin,
allir þurfa' að eiga vin.
Leggjum núna hönd í hönd
og hnýtum okkar vinabönd.

Þegar bjátar eitthvað á
allt það segja vini má,
ýta sorgum öllum frá

Heyrðu Lobba

Heyrðu Lobba, viltu ljá mér litla hvolpinn þinn?
Heldurðu að ég meiði nokkuð þetta litla skinn?
Ég skal fara varlega og hafa gát á því, að hann detti ekki á gólfið og reki nefið í.

Mig langar til að skoða skæru augun blá og litlu, skrýtnu rófunu, sem er aftan á. Láta hann svo hlaupa á litlu fótunum og leika mér svo dálítið við hann og klappa honum.

Ætlarðu ekki, Lobba mín, að lána mér hann?
Ég læt þig hafa í staðinn beinið sem ég fann.
Það er, sjáðu, utan á því ofurlítið ket, og seinna skal ég gefa þér meira ef ég get.

Ég verð nú ekki lengi að naga beinið þitt, en nátturulega máttu skoða litla skinnið mitt.
En ef hann fer að væla og ef það koma tár,
þá ættir þú að vara þig, því ég get orðið sár.

Saman

Það er gaman að vera saman, vera saman, vera saman.
Það er gaman að vera saman þá líður okkur vel.
Vinur þinn er vinur minn og vinur minn er vinur þinn.

Það er gaman að vera saman þá líður okkur vel.

Haust- og vetrarlög

Frost er úti fuglinn minn.

Frost er úti fuglinn minn,
ég finn hvað þér er kalt.
Nærðu engu í nefið þitt,
því nú er frosið allt?

En ef þú bíður augnablik
ég ætla að flýta mér,
að biðja hana mömmu mína
um mylsnu handa þér.

Lag: Kvöldið er fagurt.

Krummi krunkar úti

Krummi krunkar úti,
kallar á nafna sinn:
“Ég fann höfuð af hrúti,
hrygg og gæruskinn.
Komdu nú og kroppaðu með mér,
krummi nafni minn.
Komdu nú og kroppaðu með mér,
krummi, nafni minn.”

Nú er úti norðanvindur.

Nú er úti norðanvindur,
nú er hvítur Esjutindur.
Ef ég ætti úti kindur,
mundi' ég láta' þær allar inn,
elsku bestu vinur minn.

::: Úmbarassa, úmbarassa,
úmbarassasa:::

Upp er runninn öskudagur,
ákaflega skýr og fagur.
Einn með poka ekki ragur
úti vappar heims um ból.
Góðan daginn, gleðileg jól.

::: Úmbarassa, úmbarassa,
úmbarassasa:::

Elsku bestu stálagrér,
heyriðu hvað ég segi þér:
“Þú hefur étið úldið smér
og dálítið af snæri
elsku vinurinn kærí”.

::: Úmbarassa, úmbarassa úmbarassasa:::

Krummi svaf í klettagjá.

Krummi svaf í klettagjá,
kaldri vetrarnóttu á,
::: verður margt að meini, :::
Fyrir en dagur fagur rann,
freðið nefið dregur hann
::: undan stórum steini. :::

Allt er frosið úti gor,
ekki fæst við ströndu mor,
::: svengd er metti mína, :::
ef að húsum heim ég fer
heimafrakkur bannar mér
::: seppi' úr sorpi' að tína! :::

Öll er þakin ísi jörð,
ekki séð á holtabörð
::: fleygir fuglar geta, :::
en þó leiti út um mó,
auða hvergi lítur tó,
::: hvað á hrafn að eta? :::

Á sér krummi ýfði stél,
einnig brýndi gogginn vel,
::: flaug úr fjallagjótum. :::
Lítur yfir byggð og bú
á bænum fyrir en vakna hjú,
::: veifar vængjum skjótum. :::

Sálaður á síðu lá
sauður feitur garði hjá,
::: fyrrum frá á velli. :::
“Krunk, krunk! nafnar, komið hér!
krunk, krunk! því oss búin er
::: krás á köldu svelli.” :::

Lag: Höfundur ókunnur.
Ljóð: Jón Thoroddsen.

Ísland er land þitt.

Ísland er land þitt, og ávallt þú geymir
Ísland í huga þér, hvar sem þú ferð.
Ísland er landið, sem ungan þig dreymir,
Ísland í vonanna birtu þú sérð.
Ísland í sumarsins algræna skrúði,
Ísland með blikandi norðljósa traf.
Ísland er feðranna afrekum hlúði.
Ísland er foldin, sem lífið þér gaf.

Ísland er þjóðin, sem arfinn þinn geymir.
Íslensk er tunga þín skír eins og gull.
Íslensk sú lind, sem um æðar þér
streymir.
Íslensk er vonin af bjatsýni full.
Íslensk er vornóttin albjört sem dagur.
Íslensk er lundin með karlmennsku þor.
Íslensk er vísan, hinn íslenski bragur.
Íslensk er trúin á frelsisins vor.

Ísland er land þitt, því aldrei skal
gleyma.
Íslandi helgar þú krafta og starf.
Íslenska þjóð, þér er ætlað að geyma
íslenska tungu, hinn dýrasta arf.
Ísland sé blessað um aldanna raðir,
íslenska moldin, er lífið þér gaf.
Ísland sé falið þér, eilífi faðir.
Ísland sé frjálst meðan sól gyllir haf.

Ljóð: Margrét Jónsdóttir.

Lag: Magnús Þór Sigmundsson.

Maístjarnan.

Ó hve létt er þitt skóhljóð
og hve lengi ég beið þín,
það er vorhret á glugga,
napur vindur sem hvín,
en ég veit eina stjörnu,
eina stjörnu sem skín,
og nú loks ertu komin,
þú ert komin til mín.

Það eru erfiðir tímar,
það er atvinnupref,
ég hef ekkert að bjóða,
ekki ögn sem ég gef,
nema von mína og líf mitt
hvort ég vaki eða sef,
þetta eitt sem þú gafst mér
það er allt sem ég hef.

En í kvöld lýkur vetri
sérhvers vinnandi manns,
og á morgun skín maísól,
það er maísólin hans,
það er maísólin okkar,
okkar einingarbands,
fyrir þér ber ég fána
þessa framtíðarlands.

Foli, foli fótalipri.

::: Foli, foli
fótalipri
flýttu þér nú
heim að bæ.
:::
::: Tra-rí ral-
la-la
flýttu þér nú
heim að bæ.

:::

::: Heima mun þín heyið bíða
en hjá mömmu koss ég fæ. :::
::: Tra-rí ral-la-la
en hjá mömmu koss ég fæ. :::

::: Herðir hlaupin hlaupagarpur
hreint ei telur sporin sín. :::
::: Tra-rí ral-la-la
hreint ei telur sporin sín. :::

::: Aldrei hef ég heldur Jarpur
hafrastráin talið þín. :::
::: Tra-rí ral-la-la
hafrastráin talið þín. :::

Lag: Þjóðlag frá Lettlandi.
Ljóð: Hildigunnur Halldórsdóttir.

Hér búálfur á bænum er.

Hér búálfur á bænum er á bjálkalofti
dimmunni í,
hér búálfur á bænum er á bjálkaloftinu.
Hann stappar fótum, hoppar hátt,
og haframjölið étur hrátt.
Hér búálfur á bænum er á bjálkaloftinu.

Lag: Þýskt þjóðlag.
Ljóð: Ókunnur höfundur.
Íslensk þýðing: Hildigunnur Halldórsd.

Öxar við ána

Öxar við ána,
árdags í ljóma
upp rísi þjóðlið og skipist í sveit.

Skjótum upp fána,
skært lúðrar hljóma
skundum á Þingvöll og treystum vor
heit.
Fram, fram, aldrei að víkja.
Fram, fram, bæði menn og fljóð.
Tengjumst tryggðaböndum,
tökum saman höndum,
stríðum, vinnum vorri þjóð.

Lag: Helgi Helgason.
Ljóð: Steingrímur Thorsteinsson / Helgi
Helgason.

Þorrapræll 1866.

Nú er frost á Fróni,
frís í æðum blóð,
kveður kuldaljóð
Kári' í jötunmóð.
Yfir Laxalóni
liggur klakapil,
hlær við hríðarbyl
hamragil.

Mararbára blá
brotnar þung og há,
unnarsteinum á
yggld og grett á brá.
Yfir aflatjóni
æðrast skipstjórinn,
harmar hlutinn sinn
hásetinn.

Horfir á heyjaforðann
hryggur búandinn:
“Minnkar stabbinn minn,
magnast harðindin.
Nú er hann enn á norðan,
næðir kuldaél
yfir móa' og mel
myrkt sem hel.”

Bóndans býli á
björtum þeytir snjá.
Hjúin döpur hjá
honum sitja þá.
Hvítleit hringaskorðan
huggar manninn trautt:
Brátt er búrið autt,
búið snautt.

Þögull Þorri heyrir
þetta harmakvein,
en gefur grið ei nein,
glíkur hörðum stein,
engri skepnu eirir,
alla fjær og nær
kuldaklónum slær
og kalt við hlær:

“Bóndi minn, þitt bú
betur stunda þú.
hugarhrelling sú,
er hart þér þjakar nú,
þá mun hverfa', en fleiri
höpp þér falla' í skaut.
Senn er sigruð þraut,
ég svíf á braut.”

Lag: Þjóðlag.
Ljóð: Kristján Jónsson.

Fönn, fönn, fönn

Hvað er það sem fellur svona af himnum ofan ?
Látt' ekk' eins og þú vitir ekki hvað það er
það er það sem hylur litla fjallakofann:
Ekta íslensk fönn.

Hvað er það sem litlu blómin blunda undir ?
ég hef bar' ekki grænan grun um hvað það er.
Hvað er það sem fýkur yfir hæð og grundir:
Ekta íslensk fönn

Fönn, fönn, fönn, fönn
íslensk fönn
ekta íslensk fönn.

Hvað er það sem safnast upp í háa skafli?
Æ hættu elsku best' að gera gys að mér
það er það sem börnin vaða upp að nafla:
Ekta íslensk fönn.

Fönn, fönn, fönn, fönn
íslensk fönn
ekta íslensk fönn.

Fönnin –fellur af himnum oná jörð.

Hvað er það sem minnir þig á jólasveina,
hvað er það sem veldur góðum geðbrigðum?
Það er þetta eina sanna hvíta hreina:
Ekta íslensk fönn.

Fönn, fönn, fönn, fönn
íslensk fönn
ekta íslensk fönn.

Sigling.

Hafið bláa, hafið hugann dregur
hvað er bak við ystu sjónarrönd?
Þangað liggur beinn og breiður vegur,
bíða mín þar æsku draumalönd.
Beggja skauta byr
bauðst mér ekki fyrir.
Bruna þú nú bátur minn,
svífuðu seglum þöndum,
svífuðu burt frá ströndum,
fyrir stafni haf og himinninn.

Lag: Friðrik Bjarnason.
Ljóð: Örn Arnarson.

Á Sprengisandi.

Ríðum, ríðum rekum yfir sandinn,
rennur sól á bak við Arnarfell,
hér á reiki' er margur óhreinn andinn,
úr því fer að skyggja' á jökulsvell.
∴ Drottinn leiði drösulinn minn
drjúgur verður síðasti áfanginn ∴

Þey þey þey þey þaut í holti tófa,
þurran vill hún blóði væta góm,
eða líka einhver var að húa
undarlega digrum karlaróm.
∴ Útilegumenn í Ódáðahraun
eru kannske' að smala fé á laun ∴

Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga' á Herðubreið.
Álfadrottning er að beisla gandinn,
ekki' er gott að verða' á hennar leið.
∴ Vænsta klárinn vildi' ég gefa til
að vera kominn ofan í Kiðagil.∴

Lag: Sigvaldi Stefánsson Kaldalóns.
Ljóð: Grímur Thomsen.

Skugginn minn.

Ég á lítinn skritinn
skugga,
skömmin er svo líkur mér,
hleypur með mér úti og inni,
alla króka sem ég fer.

Allan daginn lappaléttur
leikur hann sér kringum mig.
Eins og ég hann er á kvöldin
uppgefinn og hvílir sig.

Það er skrítið, ha, ha, ha, ha!
hvað hann getur stækkað skjótt,
ekkert svipað öðrum börnum,
enginn krakki vex svo fljótt.

Stundum eins og hugur hraður
hann í tröll sér getur breytt.
Stundum dregst hann saman, saman,
svo hann verður ekki neitt.

Lag: Gunnar Þórðarson.
Íslensk þýðing: Sigurður Júl. Jóhanness.

Mér er kalt á tánum.

Mér er kalt á tánum,
ég segi það satt.
Ég er skólaus og skjálfandi
og hef engan hatt.

Það snjóaði í morgun,
það snjóaði í dag.
Ég er hreint alveg ráðalaus,
en hvað um það?

Ég syng mína vísu
um snjóinn og mig,
tra, ra, la, la, la, la, la, la,
um snjóinn og mig.

Stökur

Afi minn fór á honum Rauð.

Afi minn fór á honum Rauð
eitthvað suður á bæi.
Sækja bæði sykur og brauð,
sitt af hvoru tæi.

Kötturinn skjótti kom í nótt.

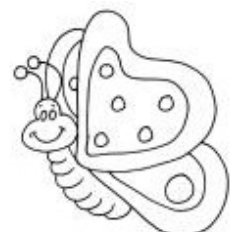
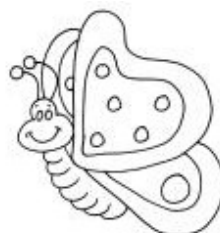
Kötturinn skjótti kom í nótt
og klóraði mig í framan,
vasaði ótt með vélið mjótt,
var það ekki gaman.

Komdu nú að kveðast á.

Komdu nú að kveðast á,
kappinn, ef þú getur.
Láttu ganga ljóðaskrá,
ljós í allan vetur.

Sigga litla, systir mín.

Sigga litla, systir mín,
situr úti í götu.
er að mjólka ána sín
í ofurlitla fötu.

Afi minn og amma mín.

Afi minn og amma mín
úti' á Bakka búa.
Þau eru bæði sæti og fín
þangað vil ég fljúga.

Afi minn og amma mín
fóru út að hjóla
afi datt í drullupoll og
amma fór að spóla/góla

Fljúga hvítu fiðrildin.

Fljúga hvítu fiðrildin
fyrir utan glugga;
þarna siglir einhver inn
ofurlítill dugga.

Lag: Þjóðlag.
Höf. ljóðs: Sveinbjörn Egilsson.

Fuglinn segir bí, bí, bí.

Fuglinn segir bí, bí, bí,
bí, bí, segir Stína.
Kveldúlfur er kominn í
kerlinguna mína.

Höf. ljóðs: Sveinbjörn Egilsson

Kristín litla, komdu hér.

Kristín litla, komdu hér
með kalda fingur þína.
Ég skal bráðum bjóða þér
báða lófa mína.

Tilfinningasöngurinn

(Stíg af stigi)
(Þýðing texta: Þórir Jónsson)

Ég er kræfur að byggja úr kubbum
og kann líka að tálga með hníf.
Ef ég fæ ekki ís verð ég alveg ær
og óður í hárið ég tæti og ríf.

Viðlag:

Ég segi þér allt um hvernig mér líður
Kannski mun ég hrópa
eða hvísla að þér.
Ég segi þér allt um hvernig mér líður
Og heyrðu nú hvað ég segi þér.
Og hlustaðu vel á mig.

Mér finnst indælt að vera úti
með öðrum að leika mér.
Og ég þori vel að klifra upp í klett
en kannski þó hræddur ef enginn sér.

Ég er glaður í góðu veðri
Ég get ekki þolað hríð.
Ég verð hissa ef enginn hlustar á mig
hvernig sem ég læt og bíð.

Það er skemmtilegt að vera í skóla
em skammaður ég stundum er.
Þá verð leiður og mig langar heim
að læðast þegar enginn sér.

Ólafía, hvar er Vigga?

Ólafía, hvar er Vigga?
Ólafía, hvar er Vigga?
Hún er uppi í sveit
að elta gamla geit.
Ólafía, hvar er Vigga?

Bjösssi á mjólkurbílnum

Hver ekur eins og ljón
með aðra hönd á stýri?
Bjösssi á mjólkurbílnum,
Bjösssi á mjólkurbílnum.
Hver stígur bensínið
í botn á fyrsta gíri?
Bjösssi á mjólkurbílnum,
hann Bjösssi kvennagull.

Við brúsapallinn bíður hans mær,
Hæ, Bjösssi keyptirðu þetta í gær?
Og Bjösssi hlær, ertu öldungis ær,
alveg gleymdi' ég því.
Þér fer svo vel að vera svona' æst
æ, vertu nú stillt ég man þetta næst.
Einn góðan koss, svo getum við sæst á
ný.
Hann Bjösssi kann á bil og svanna tökin.
Við brúsapallinn fyrirgefst mörg sökin.

Nammilagið

Mánudagur
Ég fékk ekki tyggjó í dag
ég fékk ekki tyggjó í gær
og ekki heldur hinn
og ekki heldur hinn
heldur bara bimm- sala-bimm

Þriðjudagur
Ég fékk ekki kúlur í dag
ég fékk ekki kúlur í gær
og ekki heldur hinn
og ekki heldur hinn
heldur bara bimm-sala-bimm

Miðvikudagur
ég fékk ekki sleikjó í dag
ég fékk ekki sleikjó í gær
og ekki heldur hinn
og ekki heldur hinn
heldur bara bimm-sala-bimm

Fimmtudagur
ég fékk ekki súkkulaði í dag
ég fékk ekki súkkulaði í gær
og ekki heldur hinn
og ekki heldur hinn
heldur bara bimm-sala-bimm

Föstudagur
ég fékk ekki ís í dag
ég fékk ekki ís í gær
og ekki heldur hinn
og ekki heldur hinn
heldur bara bimm-sala-bimm

Laugardagur
Ég fæ kannski nammi í dag.
Ég fæ kannski nammi í dag
ef ég verð gæðaskinn
fæ ég bland í pokann minn
ég fæ kannski nammi í dag.

Sunnudagur
Ég fer kannski í bíó í dag.
Ég fer kannski í bíó í dag
þá vil ég vera fín eins og mamma
mín.
Ég fer kannski í bíó í dag.

(lag og texti: Helga Jónsdóttir)

Tombai

Tombai, tombai, tombai, tombai
tombai, tombai, tombai.
Don, don, don, diri, don,
diri, diri, don.

Tra,la,la,lalla,tra,la,la,lalla,
tra,la,la,la,la,la. Hey!!

(hægt að setja inn í staðin f. Tombai td.
Hestur, hundur og fleira. í staðin f. Hey
þá eru sett dýrahljóðin)

Indíanalagið

Lag: Einn lítill, tveir litlir, þrjú litlir
fingur

Það voru einn og tveir og þrjú indíánar
fjórir og fimm og sex indíánar
sjö og átta og níu indíánar
tíu indíánar í skóginum.

Allir voru með byssur og boga
allir voru með byssu og boga.
Allir voru svo kátir og glaðir.
Þeir ætluðu að veiða björninn.

Suss, þarna heyrðu þeir eitthvað braka
suss þarna heyrðu þeir fugla kvaka.
Fram kom stóri og grimmi björninn
þá hlupu þeir allir til baka.

Þá hlupu einn og tveir og þrjú indíánar
fjórir og fimm og sex indíánar
sjö og átta og níu indíánar
En einn indíáninn varð eftir.

Hann var ekki hræddur við grimma
björninn,
Hann kom og skaut og hitti björninn.
Svo tók hann allan haminn með sér
og hélt heim til hinnar níu.

Þá komu einn og tveir og þrjú indíánar
fjórir og fimm og sex indíánar
sjö og átta og níu indíánar
nú indíánar að sjá hann.

Matarlag

Mér finnst best að borða
blómkálssúpu og brauð
hamborgara, kjúklinga og
súkkulaðifrauð.
Fisk og gos og franskar
finnst mér gott að fá
og flatköku með miklu smjöri og
hangikjöti á.
Fisk og franskar finnst mér gott að fá
og flatköku með miklu smjöri og
hangikjöti á
Fisk og franskar finnst mér gott að fá
og flatköku með miklu smjöri og
hangikjöti á.

Tröllalagið

Hátt uppá fjalli þar búa 3 tröll

Tröllumamma, Tröllapabbi og Tralli
litli tröll.

Böö segir Tröllumamma

Böö segir Tröllapabbi en Tralli litli
tröllastrákur segir bara bööööö.

Kalli litli kónguló

Kalli litli kónguló klifraði upp á
vegg
þá kom rigning og Kalli litli féll.
Upp kom sólin og þerraði hans
kropp,
Kalli litli kónguló klifraði upp í topp.

Dansað á pallinum

(nafnavísa)

..... dansar á pallinum
en skellihlær.
.....er á sokkunum
og datt í gær.
.....keyrir bíl með í
og kastar bolta til

Nöfn barnanna sett í eyðurnar

Hver var að hlæja...

Hver var að hlæja þegar ég kom inn ?
Kannski það hafi verið kötturinn .
:: Jæja, nú jæja látum hann hlæja
kannski hann hlæji ekki í annað sinn ::

Hvar er ?

(Lag: Meistari Jakob)
Hvar er Guðrún ?
Hvar er Guðrún ?
Stattu upp, stattu upp.
Komdu sæl og blessuð,
komdu sæl og blessuð.
Sestu nú, sestu nú

Bíbí og blaka

Bí bí og blaka
álfirnir kvaka.
Ég læt sem ég sofi
en samt mun ég vaka.

Bíum bíum bamba,
börnin litlu ramba

fram á fjallakamba
að leita sér lamba.

Dagavísa og mánaðarvísa

Sunnudagur, mánudagur,
þriðjudagur,
miðvikudagur, fimmtudagur,
föstudagur og laugardagur,
og þá er vikan búin.

Janúar,
febrúar,
mars, apríl, maí, júní, júlí, ágúst,
september,
október,
nóvember og desember

Ap.,jún.,sept.,nóv.þrjátíu hver,
einn til hinar kjósa sér,
febrúar tvenna fjórtán ber,
frekar einn þá hlaupár er.

Lagið um það sem er bannað

Það má ekki pissa bak við hurð
og ekki henda grjóti ofan í skurð,
ekki fara í bæinn og kaupa popp og
tyggjó
og ekki nota skrúfjárn fyrir sleikjó.

Það má ekki vaða út í sjó
og ekki fylla húfuna af snjó,
ekki týna blómin sem eru úti í beði
og ekki segja "ráddi" heldur "réði".

Þetta fullorðna fólk er svo skrítið,
það er alltaf að skamma mann,
þó maður geri ekki neitt,
það er alltaf að skamma mann.

Það má ekki skoða lítinn kall
og ekki gefa ketti drullumall,
ekki skjóta pabba með byssunni frá
ömmu
og ekki tína orma handa mömmu.

Það má ekki hjóla inn í búð
og ekki gefa litla bróður snúð,
ekki fara að hlæja þó einhver sé að detta,
-ekki gera hitt og ekki þetta!

Þetta fullorðna...

Höf: Sveinbjörn E. Baldvinsson

Fimm litlir apar

Fimm litlir apar sátu uppi í tré,
þeir voru að stríða krókódíl-
"Þú nærð ekki mér!"
Þá kom hann herra Krókódíll, hægt og
rólega
- og NAMM! (smjatt-smjatt-smjatt).

Fjórir litlir apar sátu...

(sungði þar til enginn api er eftir)

Kvæðið um fuglana

Snert hörpu mína, himinborna dís,
svo hlusti englar guðs í paradís.
Við götu mína fann ég fjalarstúf
og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré, sem fann ég út við sjó,
ég fugla skar og líka úr smiðjumó.
Í huganum til himins oft ég svíf
og hlýt að geta sungið í þá líf.

Þeir geta sumir synt á læk og tjörn
og sumir verða alltaf lítil börn.
En sólin gyllir sund og bláan fjörð
og sameinar með töfrum loft og jörð.

Ég heyri í fjarska villtan vængja þyt,
um varpann leikur draumsins
perluglit.
Snert hörpu mína himinborna dís,
og hlustið englar guðs í paradís.

Lag: Atli Heimir Sveinsson. Ljóð: Davíð
Stefánsson frá Fagraskógi

Öskudagur.

Út í bæ á öskudag
eru skritin læti.
Krakkar á því kunna lag,
kvik og létt á fæti.

Létt og hljótt þau læðast um
lauma á fólkið pokunum.

Tralla la la la ...

Lag: Jón Ásgeirsson.

Ljóð: Ragnheiður Vigfúsdóttir.

Grænmetisvísur (úr Hálsaskógi)

Þeir sem bara borða kjöt
og bjúgu alla daga
þeir feitir verða og flón af því
og fá svo illt í maga.
En gott er að borða gulrótina,
grófa brauðið, steinseljuna,
krækiber og kartöflur
og kálblöð og hrámeti.
Þá fá allir mettan maga,
menn þá verða alla daga

eins og lömbin ung í haga,
laus við slen og leti.

Sá er fá vill fisk og kjöt
hann frændur sína étur
og maginn sýkist molnar tönn
og melt hann ekki getur.
En gott er að borða gulrótina,
grófa brauðið, steinseljuna,
krækiber og kartöflur
og kálblöð og tómata.
Hann verður sæll og viðmótsljúfur
og vinamargur, heilladrjúgur
og fær heilar, hvítar tennur,
heilsu má ei glata.

Höf: Thorbjörn Egner

Ding - dong

Ding, dong, sagði lítill grænn froskur
einn dag,
ding, dong, sagði lítill grænn
froskur.
Ding, dong, sagði lítill grænn froskur
einn dag,
og svo líka ding, dong -
spojojojjong!
(Blikka augunum til skiptis)

Mm, ðð, sagði lítill græn eðla einn
dag,
mm, ðð, sagði lítill græn eðla.
Mm, ðð, sagði lítill græn eðla einn
dag,
og svo líka mm, ðð - blrrllrrllrr!
(Reka út úr sér tunguna)

King, kong, sagði stór svartur api
einn dag,
king, kong, sagði stór svartur api.
King, kong, sagði stór svartur api
einn dag,
og svo líka king, kong - gojjojjojo!
(Slá með hnefum í bringuna)

Dansi, dansi dúkkan mín.

Dansi, dansi dúkkan mín.
Dæmalaust er stúlkan fín.
Voða fallett hrokkið hár,
hettan rauð og kjóllinn blár.
Svo er hún með silkiskó,
sokka hvíta eins og snjó.
Heldurðu' ekki að hún sé fín?
Dansi, dansi dúkkan mín.

Íslensk þýðing: Gunnar Egilsson.

Hann Tumi fer á fætur.

Hann Tumi fer á fætur
við fyrsta hanagal
að sitja yfir ánum
lengst inni í Fagradal.

Hann lætur hugann líða
svo langt um dal og fjöll,
því kóngur vill hann verða
í voða stórri höll.

Og Snati hans er hirðfífl
og hrútur ráðgjafinn.
Og smalahóll er höllin.
- En hver er drottningin?

Lag: Wolfgang Amadus Mozart.
Ljóð: Freysteinn Gunnarsson.

Ef þig langar að syngja

Ef þig langar að syngja þinn söng,
er söngvastundin að renna upp núna.
Enginn syngur þann söng í þinn stað.
Á morgun er orðið til söngs of seint,
við syrgjum þau ljóð sem í þögnina dóu.
Svo settu nú ekki þinn söng á frest,
heldur syngdu hann nú. Það er best.

Ef þú, vinur, átt örlitla ást
er ástarstundin að renna upp núna
og enginn mun elska í þinn stað.
Að elska á morgun er allt of seint
og ónýt hver löngun sem fékk ekki að
rætast.

Svo sláðu því ást þinni ekki á frest
heldur elskaðu nú ! Það er best.

Ef þig langar að njóta þíns lífs
eru lífsins stundir að renna upp núna.
Enginn lifir því lífi í þinn stað.
Að lifa á morgun er löngu of seint,
menn láta sér fátt þótt þú ætlir og
viljir.

Svo láttu ekki slá þínu lífi á frest
heldur lifðu nú ! Það er best.

Ljóð: B. Ahlfors
Íslensk þýðing: Heimir Pálsson

Á íslensku má alltaf finna svar.

Á íslensku má alltaf finna svar
og orða þetta og hitt sem er og var
og hún á orð sem geyma gleði og
sorg,
um gamalt líf og nýtt í sveit og borg.

Á vörum okkar verður tungan þjál
þar vex og grær og dafnar okkar mál.
Að gæta hennar gildir hér og nú
það gerir enginn nema ég og þú.

Ljóð: Þórarinn Eldjárn

Pulur

Ég get verið þíðan þín

Ég get verið þíðan þín,
þegar allt er frosið,
því sólin hún er systir mín,
sagði litla brosið.

Tólf eru synir.

Tólf eru synir tímans,
sem tifa fram hjá mér.
Janúar er á undan
með ár í faðmi sér.

Febrúar á fannir.
Þá læðast geislar lágt.
Mars þótt blási' oft biturt,
þá birtir smátt og smátt.

Í apríl sumrar aftur.
Þá ómar söngur nýr.
Í maí flytur fólkið
og fuglinn hreiður býr.

Í júní sest ei sólin.
Þá brosir blómafjöld.
Í júlí baggi er bundinn
og borðuð töðugjöld.

Í ágúst slá menn engið
og börnin týna ber.
Í september fer söngfugl
og sumardýrðin þverr.

Í október fer skólinn
að bjóða börnum heim.
Í nóvember er náttlangt
í norðurljósa geim.

Þótt desember sé dimmur,
dýrðleg á hann jól.
Með honum endar árið
og aftur hækkar sól.

Pulan um tunglið

Tunglið, tunglið taktu mig
og berðu mig upp til skýja.
Þar situr hún móðir mín
og kembir ull nýja.
Þar sitja nunnur
og skafa gulltunnur.
Þar sitja systur
og skafa gullkistur.
Þar sitja karlar
og skafa gulldalla.
Þar sitja englar
og skafa gullsteina.
Þar sitja Freyjur
og skafa gullteygjur.
Þar sitja mágur
og skafa gulltágar.
Þar situr hann faðir minn
og skefur gullhattinn sinn.

Höf: Theodóra Thoroddsen

Krumminn í hlíðinni.

Krumminn í hlíðinni
hann fór að slá.
Þá kom Lóa lipurtá
og fór að raka ljá.
Hann gaf henni hnappa þrjá.
og bannaði henni að segja frá.
Þá kom spói spissnefur
og hann sagði frá,
prakkarinn sá.
Þó var ljáin ei nema
hálf tannað puntstrá.

Pula um dagana.

Sunnudagur sagði:
Þorið þið að mæta mér?
Mánudagur flýtti sér.
Þriðjudagur þagði.
Miðvikudagur fór svo flatt,
að fimmtudagur um hann datt.
En föstudagur hljóp svo hratt
að hendur á hann lagði
laugardagur, byrstur mjög í bragði.
En þá var vikan liðin
og kyssti litlu börnin,
sem lásu og voru iðin.
Þetta er alveg satt.
Svo kemur næsta vika,
þá gengur það nú glatt.

Ljóð: Jóhannes úr Kötlum.

Faðir minn er róinn.

Faðir minn er róinn
langt út á sjóinn
að sækja okkur fiskinn
sjóða hann upp á diskinn.
Rafabelti og höfuðskinn
þetta fær hann faðir þinn
í hlutinn sinn.
Það gefur Guð minn.

Þumalfingur er mamma.

Þumalfingur er mamma,
sem var mér vænst og best.
Vísifingur er pabbi,

sem gaf mér rauðan hest.
Langatöng er bróðir,
sem býr til falleg gull.
Baugfingur er systir,
sem þrjónar sokka úr ull.
Litli fingur er barnið,
sem leikur sér að skel.
Litli þínu anginn,
sem stækkar svo vel.
Hér er allt fólkið
svo fallett og nett.
Fimm eru í bænum,
ef talið er rétt.
Ósköp væri gaman
í þessum heim,
ef öllum kæmi saman
jafn vel og þeim.

Á barnadaginn.

Sumardaginn fyrsta
var mér gefin kista,
styttuband og klútur,
og mosóttur hrútur.

Þessi datt í sjóinn.

Þessi datt í sjóinn, þessi dró hann
upp.
Þessi bar hann heim, þessi bjó um
hann
og þessi litli sat á koppnum
og kjaftaði öllu frá.

Klappa saman lófunum.

Klappa saman lófunum,
reka féð úr móunum,
vinna sér inn bita,
láta' ekki pabba vita.

Klappa saman lófunum,
reka féð úr móunum,
tölta á eftir tófunum,
tína egg úr spóunum.

Illa liggur á honum,
enginn sefur hjá honum,
fólkið hleypur frá honum,
fyrir þykja má honum.

Græn eru lafin.

Græn eru lafin
og grasið sem grær.
Glóðin er rauð
og eldurinn skær.
Fífill og sóley
eru fagurgul að sjá.
Fjöllin og vötnin
og loftin eru blá.
Hvítur er svanur
sem syndir á tjörn.
Svartur er hann krummi
og öll hans börn.

Klukkaním.

Klukkan eitt
eta feitt.
Klukkan tvö

baula bö.
Klukkan þrjú
mjólka kú.
Klukkan fjögur
kveða bögur.
Klukkan fimm
segja bimm.
Klukkan sex
borða kex.
Klukkan sjö
segja Ö.
Klukkan átta
fara að hátta.
Klukkan níu
veiða kríu.
Klukkan tíu
kyssa píu.
Klukkan ellefu
fleyta kellingu.
Klukkan tólf
ganga um gólf.

Fingravísa.

Þumaltott,
sleikipott,
langimann,
staki Jóhann
og litla peð á enda.

Ljóð: Höfundur ókunnur

Við skulum róa sjóinn á.

Við skulum róa sjóinn á
að sækja okkur ýsu.
En ef hann krummi kemur þá
og kallar á hana Dísu.

Dó, dó og dumma.

Dó, dó og dumma.
Dagur er fyrir sunnan.
Sástu hvergi hvítan blett
á bakinu á honum krumma?

Þessi datt í sjóinn.

Þessi datt í sjóinn, þessi dró hann upp.
Þessi bar hann heim, þessi bjó um hann
og litli putti spilamann
og kjaftaði öllu frá.

Buxur, vestí, brók og skó.

Buxur, vestí, brók og skó,
bætta sokka, nýta,
húfu-tetur, hálsklút þó,
háleistana hvíta.

Lag: Ísl. þjóðlag.
Ljóð: Jónas Hallgrímsson.

Hann Kalli átti káta mús

Hann Kalli átti káta mús,
þau leigðu saman lítið hús.
Hann hélt að músin væri veik,
og gaf henni sultu og grísasteik

En músin virtist meira veik
hann gaf henni kryddaða kattasteik.
En verst ef músin væri dauð,
hann varð að reyna vínarbrauð.
En út hljóp músin mjög svo spræk
og hoppaði yfir lítinn læk.
Og ei var músin alveg mát.
Hún geystist on í gamlan bát.
Hann Kalli í aðra krækta mús
og kallaði hana "angurlús".
Og síðan ekki söguna meir,
hún sjálfsagt lifir þar til hún deyr

Talnaþula

Einn og tveir
inn komu þeir,
þrír og fjórir,
furdustórir,
fimm, sex, sjö og átta,
svo fóru þeir að hátta.

Níu, tíu, ellefu' og tólf,
lögðu plöggin sín á gólf,
svo fóru þeir að sofa
og sína drauma lofa.
En um miðjan morgun
hún mamma vakti þá,
þrettán, fjórtán, fimmtán, sextán,
fætur stukku á.
Svo fóru þeir að smala
suður fyrir á,
sautján, átján lambærnar
sáu þeir þá,
nítján voru tvílembdar
torfunum á,
tuttugu sauðirnir
suður við sel.
Teldu nú áfram
og teldu nú vel.

Skráð eftir Ástu Ketilsdóttur frá Fjalli.

Allt fram streymir.

Allt fram streymir endalaust,
ár og dagar líða.
Nú er komið hrímkalt haust,
horfin sumar blíða.

Stígur hún við stökkinn

Stígur hún við stökkinn,
stuttan á hún sokkinn,
ljósan ber hún lokkinn,
litli telpuhnokkinn.

Stígur hann við stökkinn,
stuttan á hann sokkinn,
ljósan ber hann lokkinn,
litli strákahnokkinn.

Tunglið, tunglið, taktu mig.

Tunglið, tunglið, taktu mig,
og berðu mig upp til skýja.
Þar situr hún móðir mín
og syngur lofgerð nýja.

Fagur fiskur í sjó

Fagur fiskur í sjó
brettist upp á halanum
með rauða kúlu' á maganum.
Vanda, banda,
gættu þinna handa.
Vingur, slyngur,
vara þína fingur.
Fetta, bretta,
brátt skal högg á hendi detta.

Að telja úr

1. Eni, meni, ming, mang, kling,
klang. Úsi, búsi, bakka, dæ, æ,
væ, vekk með dæ.
2. Úllen dúllen doff,
kikki lane koff.
Koffo lane bikki bane,
úllen dúllen doff.
3. Uгла sat á kvisti.
Átti börn og missti.

Ól hún eitt, ól hún tvö,
ól hún þrjú, og það varst þú.

4. Andrés önd fór út í lönd fékk sér
eldrauð axlabönd.
5. Oggi goggi gúmi klaki elli pelli pikk
og þú. Flinstón og frú og það ert þú.
Jabba dabba dú.

Blaðran

Já, ég er lítil blaðra blá,
blásið hefur enginn í,
nú skaltu reyna að blása og sjá
hve stór ég verð af því.
Við segjum púst – púst-púst.
Þar til ég spring með háum hvell-
Bang.

Hænsnafætur og gular rætur

Hænsnafætur og gular rætur og
hálsinn af honum svana sá sem kyssir
stúlkurnar og hefur það að vana. Þú
átt heima á Íslandi og ég á heima á
Spáni, ef þú vilt ekki eiga mig þá ertu
bara kjáni.

Hreyfisöngvar

Bakarinn

Fyrst drögum við skúffuna út,
svo ýtum við skúffunni inn
og reykurinn fer upp um skorsteininn.
Hér niður frá býr gamall bakari, hann
bakar margar fínar kökur og reykurinn
fer upp um skorsteininn.

Kom út að leika

Kom út að leika, kom út að leik,
kom út að leika, því sólin skín svo
skært.

Og hvað á að leika og hvað á að leika
og hvað á leika er sólin skín svo
skært.

Við skulum hoppa, við skulum hoppa,
við skulum hoppa, því sólin skín svo
skært.

Við skulum hjóla, við skulum hjóla, við
skulum hjóla, því sólin skín svo skært.

Við skulum stappa, við skulum stappa,
við skulum stappa, því að sólin skín svo
skært.

Við skulum synda, við skulum synda,
við skulum synda, því að sólin skín svo
skært.

(Börnin leika það sem sagt er í textanum.
Í fyrstum tveimur erindunum ganga þau
frjálst um salinn eða í hring.)

Móðir mín í kví kví

Móðir mín í kví kví, kvíddu
ekki því, því, ég skal lána
þér duluna mína duluna mína að dansa
í. Ég skal ljá þér duluna mína
, duluna mína að dansa í.

Njema

:/ Njema,njema, njema
babarusjka, njema,njema, njema,
kokorah/:

:/ Ah-ah-ah-ah-hei/:

Hoppandi

Hoppandi, hoppandi, hoppandi,
hoppandi, hoppandi,
hoppandi,hoppandi, hopp. Og
klappandi, klappandi,
klappandi,klappandi, klappandi,
klappandi , klappandi, klapp.

Stígandi,stígandi,stígandi,stígandi
stígandi, stígandi, stígandi, stíg. Og
minnkandi, minnkandi minnkandi,
minnkandi, stækkandi, stækkandi og
snúa í hring.

Hringekjan

Ungfrú, ungfrú, ungfrú(in) kær
hringekjan í gangi held að alla langi.
Stóru á tókall en litlu á fimm flýttu
þér, flýttu þér nú byltir hringekjan
sér.

:/ Ha, ha, ha, það gengur bara glatt
hjá Andrésínu, Amalíu og ömmu og
mér.:/

Fyrst á réttunni

Fyrst á réttunni
svo á röngunni
tjú, tjú, trallalla.
Fyrst á réttunni
svo á röngunni
tjú, tjú, trallalla.

Karl gekk út um morguntíma.

Karl gekk út um morguntíma
og taldi alla sauði sína,
einn og tveir og þrír og fjórir,
allir voru þeir.

Með höndunum gerum við
klapp, klapp, klapp.
Með fótunum gerum við
stapp, stapp, stapp.

Einn, tveir, þrír,
ofurlítið spor,
eimitt á þennan hátt
er leikur vor.

Lag og texti: Höfundur ókunnur.

Fíllaleiðangur.

Einn fíll lagði af stað í leiðangur,
lipur var ei hans fótgangur.
Takturinn fannst honum heldur
tómlegur,
svo hann tók sér einn til viðbótar.

Tveir fílar lögðu af stað í leiðangur,
lipur var ei þeirra fótgangur.
Takturinn fannst þeim heldur tómlegur,
svo þeir tóku sér einn til viðbótar.

Þrír fílar o.s.frv.

Ein ég sit og sauma.

Ein ég sit og sauma
inn' í litlu húsi
enginn kemur að sjá mig
nema litla músin.

Hoppaðu upp
og lokaðu augunum.
Bentu í austur,
bentu í vestur,
bentu á þann sem þér
þykir bestur.

Lag og ljóð: Höfundur ókunnur.

Fram, fram fylking.

Fram, fram fylking,
forðum okkur háska frá,
því ræningjar oss vilja ráðast á.
Sýnum nú hug, djörfung og dug.
Vaki, vaki vaskir menn,
voða ber að höndum.
Sá er okkar síðast fer,
sveipast hörðum böndum.

Lag: Íslenskt þjóðlag.
Ljóð: Ari Jónsson, Þverá.

Hóký Póký..

Við setjum hægri höndina inn,
við setjum hægri höndina út,
við setjum hægri höndina inn
og hristum hana til.

Við gerum hóký póký
og snúum okkur í hring
þetta er allt og sumt.
Ó hóký, hóký, póký.
Ó hóký, hóký, póký.
Ó hóký, hóký, póký.
Þetta er allt og sumt.

(Sungið eins um vinstri hönd,
hægri fót, vinstri fót, hægri
mjöðm og vinstri mjöðm).

Inn og út um gluggann

Inn og út um gluggann,
inn og út um gluggann.
Inn og út um gluggann
og alltaf sömu leið.
Nem ég staðar bak við hana Önnu,
nem ég staðar bak við hana Önnu,
nem ég staðar bak við hana Önnu,
svo fer hún sína leið.

Endurtekið eins oft og þarf.

Lag og ljóð: Höfundur ókunnur.

Við klöppum öll í einu.

Við klöppum öll í einu,
við klöppum öll í einu,

við klöppum öll í einu,
það líkar okkur best.

Leiklýsing:

Allir syngja lagið og klappa taktinn.
Svo má bæta við erindum, næst má
t.d. stappa, síðan hoppa o.s.frv.

Höfuð, herðar, hné og tær.

Höfuð, herðar, hné og tær, hné og
tær.
Höfuð, herðar, hné og tær, hné og
tær,
augu, eyru, munnur og nef,
höfuð, herðar, hné og tær, hné og tær.

Lag og ljóð: Hermann Ragnar Stefánss.

Leiklýsing:

Börnin snerta alla þá líkamshluta sem
þau syngja um, síðan er sungið
hraðar og
hraðar, enginn má ruglast. Einnig má
enda með því að syngja mjög hægt.

Tvö skref til hægri.

Tvö skref til hægri
og tvö skref til vinstri.
Beygja arma, rétta arma,
klappi, klappi, klapp.

Hálfan hægri hring,
hálfan vinstri hring.
Hné og magi, brjóst og enni,
klappi, klappi, klapp.

Í rigningu ég syng.

Í rigningu ég syng,
í rigningu ég syng.
Það er stórkostlegt veður,
mér líður svo vel.
Armar fram og armar að.
Tjutti tja, tjutti tja, tjutti tja tja.

Lag: Í m singing in the rain.

Lýsing:

Lagið endurtekið og lið 2 bætt við síðan
lið 3 o.s.frv.

2. Beygja hné.
3. Rassinn út.
4. Inn með tær.
5. Hakan upp.
6. Út með tungu.

Í grænni lautu.

Í grænni lautu,
þar geymi ég hringinn,
sem mér var gefinn
og hvar er hann nú?
Sem mér var gefinn
og hvar er hann nú ?

Lag: Danskt.

Ljóð: Steingrímur Arason.

Pétur dansar.

::: Hafið aldrei séð hann Pétur dansa?

:::

Hann dansar bæði rokk og ræl
og hann vindur sér á tá og hæl.
Og það var einn. (Börnin setja
hægri hönd á kinn)
Og það var tveir. (Vinstri hönd á
kinn)
Og það var þrír. (Hægra hné á
gólf)
Og það var fjórir. (Vinstra hné á
gólf)
Og það var fimm. (Hægri olnbogi í
gólf)
Og það var sex. (Vinstri olnbogi í
gólf)
Og það var sjö. (Enni snertir gólf)
Og það var átta. (Allir leggjast á
magann)

(Börnin leiðast og ganga í hring.
Þegar kemur að “Hann dansar bæði..”
þá er stoppað og fótunum sveiflað til
skiptis með hendur á mjöðmum,
síðan er undið)

Hresstu þig við

Hresstu þig við, liðkaðu lið.
Dúddelí-dú, dúddelí-dú.
Laust og létt, lípurtt og þétt.
Dúddelí-dú, dúddelí-dú.

Láttu nú hendurnar hraðara ganga,
hreyfðu nú á þér skankana langa.
Dúddelí-dú, dúddelí-dú.
Byrjum aftur nú.

Klapp fyrst á hné,
svo hendurnar með,
:: Dúddelí-dú ::
Nef og brjóst, nef og brjóst,
:: svo allt verði ljóst ::

Láttu nú hendurnar...
(Alltaf aftur og aftur, hraðar og hraðar)

Hreyfa litla

Hreyfa litla fingur,
hreyfa litla fingur,
hreyfa litla fingur
og frjósa eins og skot!

(tær, tungur, nebba, augu, hendur, fætur
o.s.frv.)

Jóla- og áramótalög

Þá nýfæddur Jesús.

Þá nýfæddur Jesús í jötunni lá
á jólunum fyrstu, var dýrðlegt að sjá.
Þá sveimuðu englar frá himninum hans,
því hann var nú fæddur í líkingu manns.

Þeir sungu halelúja með hátíðarbrag.
Nú hlotnast guðsbörnunum friður í dag.
Og fagnandi hirðarnir fengu að sjá,
hvar frelsarinn okkar í jötunni lá.

Ég bið þig ó, Drottinn, að dvelja mér hjá,
að dýrðina þína ég fái að sjá.
Ó, blessa þú, Jesú, öll börnin þín hér,
að búa þau fái á himnum með þér.

Ljóð: Björgvin Jörgensson.

Ég sá mömmu kyssa jólasvein.

Ég sá mömmu kyssa jólasvein
við jólatréð í stofunni í gær.
Ég læddist létt á tá
til að líta gjafir á,
hún hélt ég væri steinsofandi
Stínu dúkku hjá.

Og ég sá mömmu kitla jólasvein
og jólasveinninn út um skeggið hlær.
Já, sá hefði hlegið með
hann pabbi minn hefði' hann séð
mömmu kyssa jólasvein í gær.

Ljóð: Hinrik Bjarnason.

Babbi segir.

Babbi segir, babbi segir:
Bráðum koma dýrðleg jól.
Mamma segir, mamma segir:
Þá fær Magga nýjan kjól.
Hæ, hæ, ég hlakka til
hann að fá og gjafirnar,
þjart ljós og barnaspil,
borða sætu lummurnar.

Mamma segir, mamma segir:
Magga litla' ef verður góð,
henni gef ég, henni gef ég
haus á snoturt brúðufljóð.
Hæ, hæ, ég hlakka til
hugnæm verður brúðan fín.
Hæ, hæ, ég hlakka til,
himnesk verða jólin mín.

Nú ég háttu, nú ég háttu,
niður' í babbi, rúmið þitt,
ekkert þráttu, ekkert þráttu,
allt les "Faðir voridd" mitt.
Bíaðu, mamma, mér,
mild og góð er höndin þín.
Góða nótt gefi þér
Guð, sem býr til jólin mín.

Lag: Rússneskt þjóðlag.
Ljóð: B. P. Gröndal.

Adam átti syni sjö.

Adam átti syni sjö,
sjö syni átti Adam.
Adam elskaði alla þá
og allir elskuðu Adam.
Hann sáði, hann sáði.
Hann klappaði saman lófunum.
Hann stappaði niður fótunum.
Hann ruggaði sér í lendunum
og sneri sér í hring.

Lag: Erlent.
Ljóð: Höfundur ókunnur.

Jólasveinar ganga um gólf.

Jólasveinar ganga um gólf
með gildan staf í hendi,
móðir þeirra sópar gólf
og flengir þá með vendi.

∴ Upp á stól
stendur mín kannu.
Níu nóttum fyrir jól
þá kem ég til manna.∴∴

Lag: Íslenskt þjóðlag.

Jólastjarnan.

Þjart er yfir Betlehem,
blikar jólastjarna.
Stjarnan mín og stjarnan þín,
stjarna allra barna.
Var hún áður vitringum
vegaljósið skæra.
Barn í jötu borið var,
barnið ljúfa kæra.

Víða höfðu vitringar
vegi kannað hljóðir.
Fundið sínum ferðum á

fjöldamargar þjóðir.
Barst þeim allt frá Betlehem
birtan undurskæra.
Barn í jötu borið var,
barnið ljúfa, kæra.

Barni gjafir báru þeir.
Blítt þá englar sungu.
Lausnaranum lýstu þeir,
lofgjörð Drottni sungu.
Þjart er yfir Betlehem,
blikar jólastjarna.
Stjarnan mín og stjarnan þín,
stjarna allra barna.

Lag: Enskt.
Ljóð: Ingólfur Jónsson frá Prestbakka.

Jólasveinar, einn og átta.

Jólasveinar, einn og átta
ofan komu' af fjöllunum.
Í fyrrakvöld þeir fóru' að hátta,
fundu' hann Jón á Völlunum.

Andrés stóð þar, utan gátta,
það átti að færa' hann tröllunum.
Þá var hringt í Hólakirkju
öllum jólabjöllunum.

Jólin koma.

Bráðum koma blessuð jólin,
börnin fara að hlakka til.
Allir fá þá eitthvað fallett,
í það minnsta kerti' og spil.

Hvað það verður, veit nú enginn,
vandi er um slíkt að spá.
Eitt er víst að alltaf verður
ákaflega gaman þá.

Það á að gefa börnum brauð.

Það á að gefa börnum brauð
að bíta í á jólnum,
kertaljós og klæðin rauð,
svo komist þau úr bólunum,
væna flís að feitum sauð,
sem fjalla gekk á hólunum,
nú er hún gamla Grýla dauð,
gafst hún upp á rólunum.

Lag: Íslenskt
þjóðlag.
Ljóð: Þula.

Í skóginum.

Í skóginum stóð
kofi einn,
sat við gluggann
jólsvæinn.
Þá kom lítið
héraskinn,
sem vildi komast inn.
Jólsvæinn ég treysti' á þig,
veiðimaður skýtur mig.
Komdu litla héraskinn,
því ég er vinur þinn.

Lag: Erlent.
Ljóð: Hermann Ragnar.

Bráðum koma jólin.

Skín í rauðar skotthúfur
skuggalangan daginn,
jólsvæinar sækja að,
sjást um allan bæinn.
Ljúf í geði leika sér
litlu börn í desember,
inni' í friði' og ró,
úti' í frosti' og snjó,
því að bráðum koma jólin,
bráðum koma jólin.

Uppi' á lofti, inni' í skáp
eru jólapakkar,
titra öll af tilhlökkum
tindilfættir krakkar.
Komi jólakötturinn
kemst hann ekki' í bæinn inn,
inn í frið og ró,
inn úr frosti' og snjó,
því að brátt koma björtu jólin,
bráðum koma jólin.

Stjörnur tindra stillt um nótt,
stafa geislum björtum.
Norðurljósinn logaskær
leika' á himni svörtum.
Jólahátíð höldum vér
hýr og glöð í desember,
þó að feyki snjó
þá í friði' og ró
við höldum heilög jólin,
heilög blessuð jólin.

Lag: Franskt þjóðlag.
Ljóð. Friðrik Guðni Þórleifsson.

Jólsvæinninn minn.

Jólsvæinninn minn, jólsvæinninn
minn,
ætla að koma í dag.
Með poka af gjöfum og segja sögur
og syngja jólalag.
Það verður gaman þegar
hann kemur,
þá svo hátíðlegt er.
Jólsvæinninn minn, káti
karlinn minn,
kemur með jólin með sér.

Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn,
ætlar að koma í kvöld.
Ofan af fjöllum með ærslum og köllum
hann arkar um holtin köld.
Hann er svo góður og blíður við börnin
bæði fátæk og rík.
Enginn lendir í jólakettinum,
allir fá nýja flík.

Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn,
arkar um holtin köld.
Af því að litla jólabarnið
á afmæli í kvöld.
Ró í hjarta - frið og fögnuð
flestir öðlast þá.
Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn,
kætast þá börnin smá.

Nú skal segja.

Nú skal segja, nú skal segja,
hvernig litlar stúlkur gera,
Vagga brúðum, vagga brúðum,
og svo snúa þær sér í hring.

Nú skal segja, nú skal segja,
hvernig litlir drengir gera.
Sparka bolta, sparka bolta,
og svo snúa þeir sér í hring.

Nú skal segja, nú skal segja,
hvernig ungar stúlkur gera.
Þær sig hneigja, þær sig hneigja,
og svo snúa þær sér í hring.

Nú skal segja, nú skal segja,
hvernig ungir piltar gera.
Taka ofan, taka ofan,
og svo snúa þeir sér í hring.

Nú skal segja, nú skal segja,
hvernig gamlar konur gera.

Þrjóna sokka, þrjóna sokka,
og svo snúa þær sér í hring.

Nú skal segja, nú skal segja,
hvernig gamlir karlar gera.
Taka í nefið, taka í nefið,
og svo snúa þeir sér í hring.

A, tjú!

Göngum við í kringum.

Göngum við í kringum einiberjarunn
einiberjarunn, einiberjarunn.
Göngum við í kringum einiberjarunn
snemma á mánudagsmorgni.

Svona gerum við er við þvoutum okkar
þvott,
þvoutum okkar þvott, þvoutum okkar
þvott.

Svona gerum við er við þvoutum okkar
þvott,
snemma á mánudagsmorgni.

Snemma á þriðjudagsmorgni:
Vindum okkar þvott.

Snemma á miðvikudagsmorgni:
Hengjum okkar þvott.

Snemma á fimmtudagsmorgni:
Teygjum okkar þvott.

Snemma á föstudagsmorgni:
Straujum okkar þvott.

Snemma á laugardagsmorgni:
Skúrum okkar gólf.

Snemma á sunnudagsmorgni:
Greiðum okkar hár.

Seint á sunnudagsmorgni:
Göngum kirkjugólf.

Þyrnirósarkvæði.

Hún Þyrnirós var besta barn,
besta barn, besta barn,
Hún Þyrnirós var besta barn, besta barn.

Þá kom þar galdrakerling inn,
kerling inn, kerling inn.
Þá kom þar galdrakerling inn, kerling
inn.

Á snældu skaltu stinga þig,
stinga þig, stinga þig.
Á snældu skaltu stinga þig, stinga þig.

Og þú skalt sofa' í heila öld,
heila öld, heila öld.
Og þú skalt sofa' í heila öld, heila öld.

Hún Þyrnirós svaf heila öld,
heila öld, heila öld.
Hún Þyrnirós svaf heila öld, heila öld.

Og þyrnigerðið hóf sig hátt,
hóf sig hátt, hóf sig hátt.
Og þyrnigerðið hóf sig hátt, hóf sig hátt.

Þá kom hinn ungi konungsson,
konungsson, konungsson.
Þá kom hinn ungi konungsson,
konungsson.

Ó vakna þú mín Þyrnirós,
Þyrnirós, Þyrnirós,
Ó vakna þú mín Þyrnirós, Þyrnirós.

Og þá varð kátt í höllinni,
höllinni, höllinni.
Og þá varð kátt í höllinni, höllinni.

Gekk ég yfir sjó og land.

Gekk ég yfir sjó og land,
hitti þar einn gamlan mann.
Sagði svo og spurðu svo:
Hvar áttu heima?

Ég á heima á Klapplandi,
Klapplandi, Klapplandi.
Ég á heima á Klapplandi,
Klapplandinu góða.

Grátlandi
Hopplandi.
Hlælandi.
Stapplandi.
Íslandi.

Nú er Gunna á nýju skónum.

Nú er Gunna á nýju skónum
nú eru' að koma jól.
Siggi er á síðum buxum
Solla á bláum kjól.

Mamma er enn í eldhúsinu
eitthvað að fást við mat.
Indæla steik hún er að færa
upp á stærðar fat.

Pabbi enn í ógnar basli
á með flibbann sinn.
“Fljótur Siggi, finndu snöggvast,
flibbahnappinn minn.”

Kisu er eitthvað órótt líka,
út fer brokkandi.

Ilmurinn úr eldhúsinu
er svo lokkandi.

Á borðinu ótal böggjar standa.
bannað að gægjast í.
Kæru vinir, ósköp erfitt
er að hlýða því.

Jólatré í stofu stendur,
stjörnuna glampar á.
Kertin standa á grænum greinum,
gul og rauð og blá.

Heims um ból.

Heims og ból, helg eru jól.
Signuð mæð son Guðs ól,
frelsun mannanna, frelsisins lind,
frumglæði ljóssins, en gjörvöll mannkind
∴: meinvill í myrkrunum lá. ∴:

Heimi í, hátíð er ný.
Himneskt ljós, lýsir ský.
Liggur í jötunni lávarður heims,
lifandi brunnur hins andlega seims,
∴: konungur lífs vors og ljóss.∴:

Heyra má, himnum í frá
englasöng, allelújá.
Friður á jörðu því faðirinn er
fús þeim að líkna, sem tilreiðir sér
∴: samastað syninum hjá. ∴:

Ljóð: Sveinbjörn Egilsson.

Í Betlehem.

Í Betlehem er barn oss fætt, barn oss
fætt.

Því fagni gjörvöll Adamsætt.
Hallelúja, hallelúja.

Það barn oss fæddi fátæk mæð, fátæk
mæð.

hann er þó dýrðar Drottinn skær.
hallelúja, hallelúja.

Hann var í jötu lagður lágt, lagður
lágt,
en ríkir þó á himnum hátt.
Hallelúja, hallelúja.

Hann vegsömuðu vitringar, vitringar,
hann tigna himins herskarar.
Hallelúja, hallelúja.

Þeir boða frelsi' og frið á jörð, frið á
jörð
og blessun drottins barnahjörð.
Hallelúja, hallelúja.

Vér undir tókum englasöng,
englasöng
og nú finnst oss ei nóttin löng.
Hallelúja, hallelúja.

Vér fögnum komu frelsarans,
frelsarans,
vér erum systkin orðin hans.
Hallelúja, hallelúja.

Hvert fátækt hreysi höll nú er, höll nú
er
því Guð er sjálfur gestur hér.
Hallelúja, hallelúja.

Í myrkrum ljómar lífsins sól, lífsins sól.
Þér, Guð, sé lof fyrir gleðileg jól.
Hallelúja, hallelúja.

Lag: Danskt.

Ég skil í kvöld eftir skóinn minn.

Ég skil í kvöld eftir skóinn minn
út í glugga, út í glugga.
Ó, góði jólasveinn, gægstu inn,
inn um glugga, inn um glugga.
Æ, farðu að sofa, Marta mín,
á morgun kannski er gjöf til þín.
Tra-la la la la.

Í rauðri úlpu af fjöllum fer,
jólasveinninn, jólasveinninn.
Og stóran poka á baki ber,
jólasveinninn, jólasveinninn.
Hann laumar gjöfum um gluggann inn,
já, gjafir lætur í skóinn þinn,
inn um glugga, inn um glugga.
Tra-la-la-la-la.

Lag: Sig bældi refur.

Folaldið mitt hann Fákur.

Folaldið mitt hann fákur,
fæddur var með hvítan hóf,
og er hann áfram hentist
öll var gatan reykjarkóf.
Hestarnir allir hinir
hæddu Fák og settu hjá
í stað þess að stökkva í leikinn
stóð hann kyrr og horfði á.

Svo eitt sinn á jólakvöld

jólasveinninn kom.
Fæ ég þig nú fákurinn
fyrir stóra sleðann minn.
Þá urðu klárar kátir
kölluðu í einni hjörð.
Folald með fótinn hvíta
frægur er um alla jörð.

Lag: Gefðu mér gott í skóinn.

Jólaklukkur klingja.

Jólaklukkur klingja
kalda vetrarótt.
Börnin sálma syngja
sætt og ofurhljótt.
Englaraddir óma
yfir freðna jörð.
Jólaljósín ljóma
lýsa upp myrkan svörð.

Viðlag:

Litla jólabarn,
litla jólabarn
ljómi þinn stafar geislum
um ís og hjarn.
Indæl ásýnd þín
yfir heimi skín,
litla, saklausa jólabarn.

Ljúft við vöggju lága
lofum við þig nú.
Undrið ofursmáa
eflir von og trú.
Veikt er vesælt alið,
varnarlaust og smátt,
en fjöregg er þér falið
fram tíð heims þú átt.

Viðlag:

Litla jólabarn,
litla jólabarn,

ljómi þinn stafar geislum
um ís og hjarn.
Indæl ásynd þín
yfir heimi skín,
litla, saklausa jólabarn

Er þú hlærð og hjalar,
hrærist sála mín.
Helga tungu tala
tærblá augu þín.
Litla brosið bjarta
boðskap flytur enn
sigrar myrkrið svarta,
sigrar alla menn.

Viðlag:

Litla jólabarn,
litla jólabarn
ljómi þinn stafar geislum
um ís og hjarn.
Indæl ásynd þín
yfir heimi skín,
litla, saklausa jólabarn

Jólasveinarnir.

Segja vil ég sögu
af sveinunum þeim,
sem brugðu sér hér forðum
á bæina heim.

Þeir uppi á fjöllum sáust,
eins og margur veit,
í langri halarófu
á leið niður í sveit.

Gryla var þeirra móðir
og gaf þeim tröllamjólk,
en þabbinn Leppalúði,
það var leiðindafólk.

Þeir jólasveinar nefndust,
um jólin birtust þeir.
Og einn og einn þeir komu,
en aldrei tveir og tveir.

Þeir voru þrettán
þessir heiðursmenn,
sem ekki vildu ónáða
allir í senn.

Að dyrunum þeir læddust
og drógu lokuna úr.
Og einna helst þeir leituðu
í eldhús og búr.

Lævísir á svipinn
þeir leyndust hér og þar,
til óknyttanna vísir,
ef enginn nærri var.

Og eins, þó einhver sæi,
var ekki hikað við
að hrekkja fólk og trufla
þess heimilisfrið.

Stekkjastaur kom fyrstur,
stinnur eins og tré.
Hann laumaðist í
fjárhúsin
og lék á bóndans fé.

Hann vildi sjúga ærnar,
þá varð þeim ekki um sel,
því greyið hafði staurfætur,
það gekk nú ekki vel.

Giljagaur var annar,
með gráa hausinn sinn.
Hann skreið ofan úr gili
og skaust í fjósið inn.

Hann faldi sig í básunum
og froðunni stal,
meðan fjósakonnan átti
við fjósamanninn tal.

Stúfur hét sá þriðji,
stubburinn sá.
Hann krækti sér í pönnu,
þegar kostur var á.

Hann hljóp með hana í burtu
og hirti agnirnar,
sem brunnu stundum fastar
við barminn hér og þar.

Sá fjórði, þvörusleikir,
var fjarskalega mjór.
Og ósköp varð hann glaður,
þegar eldabuskan fór.

Þá þaut hann eins og elding
og þvöruna greip,
og hélt með báðum höndum,
því hún var stundum sleip.

Sá fimmti, Pottaskefill,
var skrítið kuldastrá.
Þegar börnin fengu skófir
hann barði dyrnar á.
Þau ruku' upp, til að gá að
hvort gestur væri á ferð.
Þá flýtti 'ann sér að pottinum
og fékk sér góðan verð.

Sá sjötti, Askasleikir,
var alveg dæmalaus.
Hann fram undan
rúmunum
rak sinn ljóta haus.

Þegar fólkið setti askana
fyrir kött og hund,
hann slunginn var að ná þeim
og sleikja á ýmsa lund.

Sjöundi var Hurðaskellir,
sá var nokkuð klúr,
ef fólkið vildi í rökkrinu
fá sér vænan dúr.

Hann var ekki sérlega

hnugginn yfir því,
þó harkalega marraði
hjörunum í.

Skyrgámur, sá áttundi,
var skelfilegt naut.
Hann hlemminn o'n af sánnum
með hnefanum braut.

Svo hámaði hann í sig
og yfir matnum gein,
uns stóð hann á blístri
og stundi og hrein.

Níundi var Bjúgnakrækir,
brögðóttur og snar.
Hann hentist upp í rjáfrin
og hnuplaði þar.

Á eldhúsbita sat hann
í sóti og reyk
og át þar hangið bjúga,
sem engan sveik.

Tíundi var Gluggagægir,
grályndur mann,
sem laumaðist á skjáinn
og leit inn um hann.

Ef eitthvað var þar inni
álitlegt að sjá,
hann oftast nær seinna
í það reyndi að ná.

Ellefti var Gáttaþefur,
aldrei fékk sá kvef,
og hafði þó svo hlálegt
og heljarstórt nef.

Hann ilm af laufabrauði
upp á heiðar fann,
og léttur, eins og reykur,
á lyktina rann.

Ketkrókur, sá tólfti,
kunni á ýmsu lag.

Hann þrammaði í sveitina
á Þorláksmessudag.

Hann krækti sér í tutlu,
þegar kostur var á.
En stundum reyndist stuttur
stauturinn hans þá.

Þrettándi var Kertasníkir,
þá var tíðin köld,
ef ekki kom hann síðastur
á aðfangadagskvöld.

Hann elti litlu börnin,
sem brostu, glöð og fín,
og trítluðu um bæinn
með tólgarkertin sín.

Á sjálfa jólanóttina,
sagan hermir frá,
á strák sínum þeir sátu
og störfu ljósinn á.
Svo tíndust þeir í burtu,
það tók þá frost og snjór.
Á Þrettándanum síðasti
sveinstaulinn fór.

Fyrir löngu á fjöllumunum
er fennt í þeirra slóð.
En minningarnar breytast
í myndir og ljóð.

Ljóð: Jóhannes úr Kötlum.

Skreytum hús með greinum grænum.

Skreytum hús með greinum grænum,
fa, la, la, la, la fa, la, la, la.
Gleði ríkja skal í bænum
fa, la, la, la, la fa, la, la, la.
Tendrum senn á trénu bjarta.

Fa, la, la, la, la fa, la, la, la.
Tendrum ljós í hverju hjarta,
fa, la, la, la, la, fa, la, la, la.

Ungir gamlir allir syngja,
fa, la, la, la, la fa, la, la, la.
Englar sorgir hugann þyngja,
fa, la, la, la, la, fa, la, la, la.
Jólabjöllur blíðar kalla
fa, la, la, la, la, fa, la, la, la.
Boða frið um veröld alla,
fa, la, la, la, la, fa, la, la, la.

Lag: Þjóðlag frá Wales.
Ljóð: Elsa Guðjónsson.

Krakkar mínir, komið þið sæl.

Krakkar mínir, komið þið sæl,
hvað er nú á seyði?
Áðan heyrði ég eitthvert væl
upp á miðja heiði.

Sjáið þið karlinn, sem kemur þarna
inn,
kannske það sé blessaður
jólasveinninn minn.

Ég hef annars sjaldan séð
svona marga krakka.
Eitthvað kannske er ég með
sem ekki er vont að smakka.

Blessaður karlinn, já, komdu hérna
inn,
hvað er þarna í pokanum,
jólasveinninn minn?

Það fáíð þið seinna að sjá,

svona, engin læti!
Ég er komin fjöllum frá
og fæ mér bara sæti.

Segðu okkur, góði, hvað sástu í
þinni ferð?
Seinna máttu gefa okkur
dældinn jólaverð.

Snæfinnur snjókarl (Hinrik Bjarnason/Steve Nelson)

Snæfinnur snjókarl
var með snjáðan pípuhatt,
Gekk í gömlum skóm
og með grófum róm
gat hann talað, rétt og hratt.
"Snæfinnur snjókarl!
Bara sniðugt ævintýr,"
segja margir menn,
en við munum enn
hve hann mildur var og hýr.

En galdrar voru geymdir
í gömlu skónum hans:
Er fékk hann þá á fætur sér
fór hann óðara í dans.
Já, Snæfinnur snjókarl,
hann var snar að lifna við,
og í leik sér brá
æði léttur þá,
-uns hann leit í sólskinið.

Snæfinnur snjókarl
snéri kolli himins til,
og hann sagði um leið:
"Nú er sólin heið
og ég soðna, hér um bil."
Undir sig tók hann
alveg feiknamikið stökk,
og á kolasóp
inn í krakkahóp
karlinn allt í einu hrökk.
Svo hljóp hann einn,
-var ekki seinn-
og alveg niðrá torg,

og með sæg af börnum söng hann lag
bæði í sveit og höfuðborg.
Já, Snæfinnur snjókarl
allt í snatri þetta vann,
því að yfir skein
árdagssólin hrein
og hún var að bræða hann.

Á jólnum er gleði og gaman

∴ Á jólnum er gleði og gaman
fúm, fúm, fúm ∴
Þá koma allir krakkar með
í kringum jólatréð.
Þá mun ríkja gleði og gaman,
allir hlæja og syngja saman
fúm, fúm, fúm!

∴ Og jólasveinn með sekk á
baki
fúm, fúm, fúm ∴
Hann gægist inn um gættina
á góðu krakkana.
Þá mun ríkja gleði..... o.s.frv.

∴ Á jólnum er gleði og gaman
fúm, fúm, fúm ∴
Þá klingja allar klukkur við
og kalla á gleði og frið.
Þá mun ríkja gleði og gaman ,
allir hlæja og syngja saman
fúm,fúm,fúm!

Skín í rauðar skotthúfur

Skín í rauðar skotthúfur
skuggalangan daginn,
jólasveinar sækja að
sjást um allan bæinn.
Ljúf í geði leika sér
lítil börn í desember,
inn í frið og ró, úti frost og snjó
því að brátt koma björtu jólin,
bráðum koma jólin.

Uppi á lofti, inni í skáp
eru jólapakkar,
titra öll af tilhlökkun
tindilfættir krakkar.

Komi jólakötturinn
kemst hann ekki í bæinn inn,
inn í frið og ró, inn úr frosti og snjó,
því að brátt koma björtu jólin,
bráðum koma jólin.

Stjörnur tindra stillt og rótt,
stafa geislum björtum.
Norðurljósinn loga skær
leika á himni svörtum.
Jólahátíð höldum vér
hýr og glöð í desember
þó að feyki snjór þá í friði og ró
við höldum heilög jólin
heilög blessuð jólin.

Máninn hátt á himni skín

Máninn hátt á himni skín,
hrímfölnur og grár.
Líf og tími líður
og liðið er nú ár.

Viðlag:

Bregðum blysum á loft,
bleika lýsum grund.
glottir tungl og hrín við hrönn
og hratt flýr stund.

Kyndla vora hefjum hátt,
horfið kveðjum ár.
Dátt við dansinn stígum.
Dunar ísinn grár.

Viðlag:

Bregðum blysum á loft,
bleika lýsum grund.
glottir tungl og hrín við hrönn
og hratt flýr stund.

Nú er veður næsta frítt,
nóttin er svo blíð.
Blaktir blys í vindi,
blaktir líf í tíð.

Viðlag:

Bregðum blysum á loft,
bleika lýsum grund.
glottir tungl og hrín við hrönn
og hratt flýr stund.

Lagalisti

- Á barnadaginn, 61
Á íslensku má alltaf finna svar, 59
Á jólunum er gleði og gaman, 81
Á sandi., 9
Á Sprengisandi, 51
Að telja úr, 64
Adam átti syni sjö, 72
Afi minn fór á honum Rauð, 52
Afi minn og amma mín., 53
Allir hafa eitthvað til að ganga á, 9
Allir krakkar., 27
Allir þurfa að eiga vin, 45
Allt fram streymir, 64
Allur matur., 26
Apinn, 12
Aravísur., 39
Babbi segir, 71
Baggalútur., 14
Bakarinn, 65
Baldursbrá., 36
Bangsi lúrir., 21
Bangsímon, 38
Bátasmiðurinn., 20
Berta bakarísterta., 20
Bíbí og blaka, 56
Bíum, bíum, bambaló., 24
Bjösssi á mjólkurbílnum, 54
Blaðran, 65
Blátt lítið blóm eitt er., 34
Blessuð sólin., 35
Bráðum koma jólin., 73
Brunabíllinn, kötturinn og þrösturinn., 22
Buxur, vesti, brók og skó, 63
Dagavísa og mánaðarvísa, 56
Dansað á pallinum, 56
Dansi, dansi dúkkan mín, 58
Datt í kolakassann, 6
Ding - dong, 58
Dó, dó og dumma, 63
Draugalagið, 7
Dúkkan hennar Dóru, 8
Dvergar úr björgunum., 14
Dýravísa., 17
Ef þig langar að syngja, 59
Ef þú ert súr vertu þá sætur, 42
Ef þú giftist., 22
Ef væri ég söngvari., 37
Ég á gamla frænku., 11
Ég ætla að syngja., 39
Ég er gula blómið fína, 30
Ég get verið þíðan þín, 60
Ég heiti Óli rauði...., 28
Ég heyri svo vel., 40
Ég heyri þrumur., 13
Ég hlakka svo til, 37
Ég langömmu á., 9
Ég sá mömmu kyssa jólasvein., 71
Ég skil í kvöld eftir skóinn minn., 77
Ein stutt, ein löng., 14
Eniga- meniga, 8
Faðir Abraham., 12
Faðir minn er róinn, 61
Fagur fiskur í sjó, 64
Fatavísur., 44
Fílaleiðangur., 67, 68
Fimm litlir apar, 57
Fimm snúðar í bakaríi, 12
Fimmeyringurinn., 13
Fingravísa, 62
Fingurnir., 40
Fiskalagið, 6
Fljúga hvítu fiðrildin, 53
Folaldið mitt hann Fákur, 77
Foli, foli fótalpri, 48
Fönn, fönn, fönn, 51
Frjálst er í fjallasal., 36
Frost er úti fuglinn minn., 46
Fuglinn segir bí, bí, bí., 53
Furðuverk, 43
Fyrst á réttunni, 66
Gamli Nói., 21
Gekk ég yfir sjó og land, 75
Góða mamma., 19
Göngum við í kringum, 74
Göngum, göngum., 11
Gráðug kerling., 43
Græn eru lafin, 62
Grænt, grænt..., 29
Hænsnafætur og gular rætur, 65
Hann Kalli átti káta mús, 63
Hann Tumi fer á fætur, 59
Haust- og vetrarlög, 46
Heiðlóarkvæði., 36
Heims um ból., 76
Hér búálfur á bænum er., 49
Hey babluba., 17
Heyrðu Lobba, 46
Hlíðarendakoti., 17
Höfuð, herðar, hné og tær, 68
Hoppandi, 66
Hresstu þig við, 42, 70
Hreyfa litla, 70

Hreyfisöngvar, 65
 Hringekjan, 66
 Húsdýrin., 32
 Hvar er ?, 56
 Hvar er húfan mín ?, 26
 Hver hefur skapað, 38
 Hver var að hlæja..., 56
 Hver var að hlæja?, 8
 Í Betlehem, 76
 Í grænni lautu, 69
 Í leikskóla er gaman, 6
 Í mjúkum mosa, 27
 Í skóginum., 73
 Indíáanalagið, 55
 Inn og út um gluggann, 68
 Ísland er land þitt, 48
 Jóla- og áramótalög, 71
 Jólaklukkan klingja, 77
 Jólástjarnan., 72
 Jólasveinar ganga um gólf., 72
 Jólasveinar, einn og átta., 72
 Jólasveinarnir., 78
 Jólasveinninn minn., 73
 Jólin koma., 72
 Kalli litli kónguló, 55
 Kanntu brauð að baka?, 9
 Karl gekk út um morguntíma., 67
 Kisa mín., 16, 24
 Klappa saman lófunum, 62
 Klukkan slær., 20
 Klukkurím, 62
 Kom út að leika, 65
 Komdu nú að kveðast á., 52
 Kóngurinn tannlaus, 42
 Kötturinn skjótti kom í nótt., 52
 Krakkar mínir, komið þið sæl, 80
 Kristín litla, komdu hér., 53
 Krummi krunkar úti, 46
 Krummi svaf í klettagjá, 47
 Krumminn á skjánum., 20
 Krumminn í hlíðinni, 60
 Kubbahús., 22
 Kvæðið um fuglana, 57
 Lagið um líkamann, 43
 Lagið um það sem er bannað, 56
 Líkaminn, 39
 Lína langsokkur., 27
 Litalagið, 29
 Litalög, 28
 Lítið, lasið skrímsli, 40
 Litla flugan., 33
 Litli fugl í búri., 19
 Litli Sigg., 21
 Litlu andarungarnir., 33
 Ljósíð rauða, 30
 Lóan - Vorvísa., 36
 Lonniétturarnar., 20
 Maístjarnan, 48
 Mamma borgar., 14
 Máninn hátt á himni skín, 82
 Matarlag, 55
 Með sól í hjarta, 37
 Með sól í hjarta., 34
 Með vindinum þjóta skúraský, 39
 Meistari Jakob., 18
 Mér er kalt á tánum, 52
 Mjólkurlag Dreitils, 21
 Móðir mín í kví kví, 66
 Myndin hennar Lísu, 11
 Nafnavísa., 6
 Nammilagið, 54
 Njema, 66
 Nú er Gunna á nýju skónum., 75
 Nú er sumar., 33
 Nú er úti norðanvindur, 47
 Nú er úti veður vott., 26
 Nú skal segja., 74
 Ólafía, hvar er Vigga?, 53
 Óskasteinar., 19
 Öskudagur, 57
 Öxar við ána, 49
 Pálína með prikið., 23
 Palli var einn í heiminum., 12
 Pétur dansar, 69
 Rauði karlinn, 30
 Ríðum heim til Hóla., 20
 Sá ég spóa., 32
 Saman, 46
 Sigga litla, systir mín., 52
 Siggí fór í bæinn., 10
 Siggí og Sína, 25
 Siggí var úti., 34
 Sigling, 51
 Signir sól., 35
 Skín í rauðar skotthúfur, 82
 Skreytum hús með greinum grænum, 80
 Skugginn minn, 52
 Skýin, 38
 Snæfínnur snjókarl, 81
 Snati og Óli., 25
 Sofðu unga ástin mín., 19
 Sól úti, sól inni, 37
 Sól, sól skín á mig., 38
 Söngur prinsessunnar, 42
 Stafrófið., 23
 Stígur hún við stökkinn, 64
 Stökur, 52
 Stóra brúin., 7
 Stóra klukkan, 25
 Strætisvagninn., 10

Sumarkveðja, 35
Súrmjólk í hádeginu, 15
Svo tíndust þeir í burtu., 81
Talnaþula, 63
Þá nýfæddur Jesús, 71
Það á að gefa börnum brauð., 73
Það búa litlir dvergar., 13
Það er gott að vera., 12
Það er leikur að læra, 6
Þegar barnið í fót sín fer., 44
Þegar Lalli fór langt út á tjörn., 16
Þessi datt í sjóinn, 61, 63
Þorraþræll 1866., 50
Þula um dagana, 61
Þulan um tunglið, 60
Þulur, 60
Þumalfingur er mamma, 61
Þumalfingur., 40
Þyrnirósarkvæði., 75
Þýtur í laufi., 37
Tilfinningablús, 40
Tilfinningasöngurinn, 53
Tólf eru synir, 60
Tombai, 54
Tönnin mín, 44
Tröllalagið, 55

Tunglið, tunglið, taktu mig, 64
Tveir kettir, 15
Tvö skref til hægri, 68
Um landið bruna bifreiðar, 7
Upp á grænum., 29
Upp, upp, 11
Úti um mó., 32
Úti um mela og móa., 31
Velkomnir krakkar, 45
Vér göngum., 34
Vertu til., 32
Við erum kátir krakkar á leiðinni í mat, 25
Við erum söngvasveinar., 11
Við erum vinir, 45
Við göngum mót hækkandi Sól, 31
Við göngum., 36
Við klöppum öll í einu, 25, 68
Við setjum svissinn á., 20
Við skulum róa sjóinn á, 62
Vinalagið, 45
Vindum, vindum., 21
Vögguvísa., 13
Vor -og sumarlög, 31
Vorið góða grænt og hlýtt, 35
Vorvindar glaðir., 35